

ცისკარი

სამხატვრულ-სალიტერატურულ ჟურნალი

8-9 | 2002



სულით თესე, დააბურე ქვეყნად არას მჭონები...
 თესე ისევე, როგორც ძველად, მოიწიე ნაყოფი,
 მოიწიე შშიერისთვის ლუკმა-პური-სამყოფი!
 ნუ გაპყვები მწარე ფიქრებს და ნურც დარდის დინებას,
 გაიღიმე, შეიყვარე - ღმერთმა ასე ინება!

ანა კალანდაძეს!

საოცნებო სადღეგრძელოს ვსვამ და არ კი ვითვრები,
 სადღაც შორით გამიბრზიან ნამზეგარი ფიქრები,
 ისევე გტოვებ, ისევე გკარგავ, სად მივდივარ, საითა? -
 თითქოს ღვთის კარს ნასტუმრები გაგყოლოდე შეითანს...
 გულზე წლობით დაჭედული, რაკი ლოდი მომხსენი,
 გზისპირებზე გაეშლი სუფრას, კვლავ მაყრულად მომლხენი,
 ეტოვებ მზეთა, - დაბნელებით, ყოფა რომ შემანანა
 და მომფინა მოფერებად უტკბილესი მანანა
 ანაშენი სიყვარული, ყრმობის ლურჯი ზღაპარი,
 საღვთო გაცისკროვნებაა, მყუდრო თავშესაფარი!

მივდივარ...

ვკვდები და სიცოცხლეშიც არაფრის მონატრული,
 უხმოდ მიმაცილებს დუდუნ მტკვრის,
 ოღონდ მენატრება ტაძარი, მოხატული,
 მაღალი გუმბათები ჯვრის!
 მივდივარ, მომყვება რუხი ქვაფენილით
 ნისლი და ფანტელი ღამის.
 იმედად დედის მკერდს ხარბად ჩაფრენილი
 ჩვილი ანგელოზი ბღავის!

დიდება!

დიდება, ღმერთო!
 შენგან ქმნილი. - მსხვერპლი ვარ ცოდვის!
 ღმერთო, მაშორე, აღმაფრენა,
 ვილხენდე ოდეს!

ტკივილი სულის
 გააცოცხლე ჩემში ცრემლებად,
 არ როს მაღირსო
 მე სიმშვიდე და მოსვენება!
 გვედრებ, მარადის -
 სიკეთისთვის იწრთოს სხეული,
 ვითა ფოლადი.
 ცეცხლში იქმნას გადარჩეული,
 ჯოჯოხეთური გენია
 მარიდე მხოლოდ,
 მტანჯე, ამავეს სულით შენით
 სიცოცხლის ბოლოს.
 შენდა შეწირვა, ვითა ტარიგს,
 ოღონდ მაცალე,
 ვითა გრაალი, მოყვასისთვის, -
 ისე დამცალე!

ალექსანდრე ქოქრაშვილი

მეზუნია ჩიტები



ორმოქმედმაიანი პიესა

მოქმედი ზირნი:

ძალი - ორმოცი წლისა.

ბაბი - იმავე ასაკის.

მეზომბლი - ცხრაშვიდი წლის ბიჭი.

ძველებური სოფლური სახლის სასტუმრო ოთახი - მაგია, სკამები, ტახტი, კარადა, თაროები, ოჯახის წევრების და ქართველ მწერალთა პორტრეტები, პატეფონი, ძველისძველი ტელევიზორი „რეკორდი“... მარცხენა კარი საძინებელ ოთახში ვადის, მარჯვენა ვარე საძიაროს უკავშირდება. მაგიდაზე აწყვია ქართულწარწერიანი „კოკა-კოლა“ და არაყის ბოთლები, სივარეტის ბლოკი, ლუდის ქილები, პური, ყავა, შაქარი, ჩაი... მაგიდის წინ მამაკაცის ერთი ფეხსაცმელი გლია.

მარცხენა კარიდან, ანუ საძინებელი ოთახიდან შემოდის კაცი. ნამოვრალეცია, ახლად ვალევიძებული. აცვია შარვალი და მაისური. ფეხშიშველია. ფეხსაცმელს იცმევს, მეორეს ვერ პოულობს. ნაკლული ბოთლიდან არაყს ჩამოასხამს, ხსნის ლუდს, სივარეტის ბლოკს...

მარჯვენა კარიდან შემოდის ქალი. ჩერდება. კაცს უტყურობს.

კაცი ცხვირზე ხელს მოიჭერს, ვადაჭკრავს არაყს, მიაცოლებს ლუდს, სივარეტს მოუკიდებს. თვალებს დახუჭავს და სკამზე ჩდება.

ძალი. დილა მშვიდობისა.

კაცი შეერთება. თვალებს ვაახელს და ქალისკენ მიატრიალებს თავს. პაუზა. თვალწინ გაიქნეს ხელს, თითქოს მოჩვენებების გაფანტვა უნდა.

ძალი. ხომ მშვენიერი დილაა, მონ ამურ? გესმის? რა საამურად ჭიკჭიკებენ ეს ჩხაროვები, ეს მოლაღურები და... მეზუნები! შენ რა, მეზუნია ჩიტი არ გავიგონია? არა? თურმე ჩვენმა მონადირემ მეზუნია ჩიტი არ იცის! აი, უსმინე - ეს არის მეზუნია - ჭიკჭიკ-ჭიკჭიკურუუუ!

კაცი წამოდგება. სიძინებელს ათვალიერებს. დაეჭვებით შეჩნდება ქალს.

ძალი. (მაგიდას ალაგებს). დიან, მონ ამურ! დიან! ჭიკ-

ჭიკჭიკ-ჩხრუუუ! აქ ფლორა-ფაუნის საცვირველი მრავალფეროვნებაა! მარტო ჩანთოსანი ტურა არ შემგვედრია, დანარჩენი - რაც გავეხარდება, პირდაპირ ვაგიუდები! პირდაპირ წახვალ - ვაგიუდები, მარჯვნივ წახვალ - ვადაირევი და მარცხნივ წახვალ - ვაოცებისგან ყბა ჩამოგივარდება! ყველგან ეს ადგილობრივი მეზუნები დაფრინავენ, დასკლინტაობენ, და სულაც არ ენადვლებთ, რომ ერთმა საწყალმა კონკიამ ბროლის ქოში დაკარგა, ბროლის ორმოცდასამი ნომერი ქოში... რა უდარდლებს არიან ჩიტები, არა?

ბაბი. სად არის ჩემი ფეხსაცმელი?
ძალი. აბა, რა ვითრია, კონკია... შენ ქოშს ზღაპრული უფლისწული იპოვის, მოგართმევს და გაგანარებს... რას ჩამოგვტრის ცხვირ-პირი, ვის არ დაუკარგავს ცალი ქოში, ბაბაჩან? მეორე ხომ გაქვს? ცალი ქოში, ორი ქოში - რა განსხვავებაა, მონ ამურ? უბრალოდ, გემოვნების საქმეა...

ბაბი. შენ გემოვნებაში ეჭვი არასოდეს შემპარვია.
ძალი. ვადაღობო. უჰ, რამდენი საქმე მაქვს! (კარადის კარს გამოაღებს) რა სუნია! შინაური თავგების სუნი! (კაცს) ხაფანგის დაგება იცი, მონადირე?

ბაბი. (არაყს სვამს. ძეგვის ნეჭრს ღეჭავს) მე თავგებს ხაფანგს არ ვუგებ.

ძალი. მე კი მაგ ძეგვის ჰამას არ ვინჩარებდი. შენ მეკითხები - რატომ? მე ვაპასუხობ - იმიტომ, რომ წუნელ მაგიდაზე თავგები დარბოდნენ. დია! თავუნები, ვითრუნები და შეიძლება, რამე სხვა უარესიც!

ბაბი. (მშვიდად იღებს მეორე ნეჭრს) კარგი ძეგვია.

ძალი. მოგწონს? ძეგვიც გვაქვს, ჩაიც, მეზუნია ჩიტე-



ბიცი, ტელევიზორიცი და... სუვეველაფერიცი. აი, კიდეც რა ყოფილა... (კარაიას უჯრიდან იღებს სახაილო თოვის ტველებს) სომ დატენილია? თოვლაც გიშოვნი.

ბაბი. ახლა ნაღირობის სეწონი არ არის.

ბაბი. მაშინ ტუეში გავივირინოთ!... სოფელს გავივირინოთ და ტუეც იჭევა.

ბაბი. ტუეში? რა გინდა ტუეში უცხო მამაკატანი ერთად?

ბაბი. ჰო, რა მინდა ტუეში უცხო მამაკატანი ერთად...

ბაბი. ფეხსაცმელი დამიკარგავს... როგორ გავისივირინო?

ბაბი. პურიცი ჩაცომებულა. რომ მოვიტანიო, ცხელი იყო.

ბაბი. უნდა გაგეშალა.

ბაბი. (პარკიდან ნაფინგს იღებს) ვინ დამაცადა, მონ ამურ?

ბაბი. რა?

ბაბი. გინდა, გაიგო, რა მოხდა მერე? ვერ გეტყუვი, ვერა! (ნაფინგს ხსნის) ეს რა საშოში იარაღ ყოფილა! შეიძლება, ბროლის თითებიც მოვიწეწყო...

ბაბი. მაშ, პურის გაშლაც ვერ მოხასწარი?

ბაბი. პურზე ნუ სწუხარ, მაინც ნათავარი იქნებოდა... ახლა სატყუარა მჭირდება. ძეგვის ნაჭერი მომაწოდებ, უტა...

ბაბი. მატყუებ.

ბაბი. (ძეგვის ნაჭერს ხაფინგზე ამავრებს) არა.

ბაბი. ჰო, მატყუებ, მატყუებ... აი, თუ არა! ძეგვი ვინ დავა?

ბაბი. ვაღარებ! პირადად მე. (ხაფინგი კარადასთან მოაქვს) ახლა ვაჩვენებო ამ თოვლებს სიერს... მიიჭნაბრე. ეს კუთხეც გამოვიტანო.

ბაბი. აკი, ვინ დამაცადაო? ძეგვის დავრას სომ დრო სჭირდება? დანა სომ კარადაში მოიძებნე? მერე კარადა ვაჩვენებ, არა? მგინა, დანის პირიც ავიღებსაც... აკი, არ დამაცადაო?! (კარადას ქვემოდას მოკვილებს ხელს).

ბაბი. თუ დამაციცი, ავიხსნი... აქ რომ მოვედიო...

ბაბი. უჰ! (კარადას ხელს ვაუწყებს) ეს რა იყო! თითქოს რაღაცამ მიიკინა! (თითიდან სისხლს მოიწუნებს).

ბაბი. (ხაფინგს კარადასთან ღებს) იოღს მოგცემ.

ბაბი. არ მინდა! (მაგვიდასთან წდება, თითზე არაყის ისხამს) მოიგონებ სოლმე სისულელეებს! (ჭიჭეში ჩარჩენილი არაყს სვამს) აქ ცივა! რაღაც სომ მეცვა? სად არის, ისიც დავკარგე?

ბაბი. მეკარავი? აქ არის.

ბაბი. აქ ყოფილა! სად აქ? აქ ბეგრი რაზეა, მაგრამ ჩემ პერანგს ვერ ვხედავ!

ბაბი. შეიძლება, გავრტეცი კიდეც... ჰო, დილით რაღაცემ გრეცხავდო და...

ბაბი. გმადლობო!!! მე რომ მაგვიდავებო?! გარტეცა!! მრეტეცავი ვარდო ხარ? მაგის გავრტეცას ევლოდა? რატომ არ შემიკითხე - მე ეს მინდა?! იქნებ არ მჭირდება?! რა წესია?! შენ ასე მოვინდა და, მორჩა?! ჰერი! შე არაფერს მეკითხები?! (პაუზა) გარტეცა...

ბაბი. ბაბაჯან, ბაბაჯან...

ბაბი. (კისრზე მოიღებს ხელს) აი, აქ არის ყველაფერი! მე თვითონ ვუფლებ თავს! არც შევიცი ვარ და არც ჭუჭუყიანი! გემისი?! ეს რეტეცა მეტისმეტად მომწონს! ეს ტაშტი და ეს ფეხნილი და ეს საბოინა და ქუჭყუა... ჰო! რეტეცვის პროცესში ისტრელექტი მიმდირდება! ამ საქმეს არც ერთ ქალს აღარ დავანებებ! ერთხელ გავიტიცხავს ქალი

პერანგს და მერე ხუთი წელი პრეტენციები აქვს! ნანაკებოც" თუ გავიტიცხა - მტრის კარს! - ვე უპვი ათი წელია!

ბაბი. (სახინგელო თოახში შედის, კაცის პერანგი გამოავებს. მიაწვდის) ტაშტი ქვევით არის, წყალთან. ფეხნილიც იქვეა. მიდი, მონ ამურ. გამიღირდო ინტელექტი.

ბაბი. (პერანგს გამოართმევს. არაყს ჩამოსახამს) ეს როდის დალიე? წუწულა, არა? რამდენს ვილაპარაკებდი! შენ კი მატყუებ! პურის გაშლაც არ დამაცადაო! მატყუებ! ჰო! მრეტეცავი ვარდო მტრისე!

ბაბი. პურალიო ბაბაჯანა და მრეტეცავი ვარდო...

ბაბი. მე მთვრალიო არა ვარ!

ბაბი. წუწულა სომ იყავო... (მეორე ხაფინგს ხსნის).

ბაბი. მერე რა, რომ ვიყავი?! რა შეიცვალა?! რა მოხდა? (პაუზა) რისთვის გპირდება ეს ყველაფერი? მე სომ ძალიან კარგად ვიცნობ! შენ... შენ რაღაც ჩაიფიქრე, არა? ჰერ ვერ ვხედეები, მაგრამ...

ბაბი. როგორ შეშინდენ თაუფინები! ფერი დაკარგეს, სორსოშ შეიძალდა - არ გამოიგვიტორინო... (კაცის) კარგი, მონ ამურ. მე ვეტიცხა სიმაოთლებს.

ბაბი. მიდი, მიდი! ჩვენ სიმაოთლე გეოყვარს.

ბაბი. არაუხ ჩემ მანქანაში უღურწავდე! არ ვახსოვს? არაუხ სომ რეტეტორინდან გამოგვტანეს...

ბაბი. საიდან?

ბაბი. რეტეტორინში რომ მოგძებნე, ეგეც არ ვახსოვს?

ბაბი. რეტეტორინში? შენ მე რეტეტორინში მომძებნე?

ბაბი. მე რომ შემოვიდეი, სამეფოთხედანი როლოდების საღმრეტელო საღმრეტელო ხალხს, თანაც განსხვავებული ჭიჭით. (ხაფინგს ტანტთან ღებს) რად მინდოდა აზნელა ხაფინგები? ჩანოსონანი ტურა უნდა დავიჭირო?

ბაბი. თამადა მე ვიყავი?

ბაბი. თამადაც იყავი და მასხანქელიც! როდის გამიღირდო, ბაბაჯან?

კაცი საწოლი თოახიდან პირაყს გამოიტანს, ჰიბიდან მოწითალი როლოები ვაღმოუცივლებო. საფულუს ამოიღებს, დაავილოთერებს, ამოიხვერებს და სკაპზე დაეყვანება.

ბაბი. ჰოო... ფულიც? ფულიც შემოგებარჯა... ბეგრი იყო?

ბაბი. (თავს დაუქნევს) დილით დავიწეეთ ოცმა კაცმა, შამანურებით, მერე შემოგემარტე და საღმრეტე გავკარქელიო... აღარ მახსოვს...

ბაბი. რაც შენ რეტეტორინში ფულები ფანტე, ბაბაჯან... დამკვრტელებს დაუთვლელად აურიდი თაგზე... ისიც ვიხსნა, რას ცეკვაგდე? ტრა-რა-რა...

ბაბი. მე? არა!

ბაბი. ძალიან დემოკრატულიო გამხდარჩარ ამ ექვს თვეში, მონ ამურ. დიან, შალახსაც ბუქნაობიდა ცხილბეით ცხვირსახოციც აიღე იატაკიდან! ეს ცხვირსახოცი მედოლისა გეგონა, ძალიან ჭუჭუყიანი არ იყო, მერე კი აღმოჩნდა, რომ მაგიდის გადასაწმენდი... ტრა-ლა-ლა! ბოლოს დამალავებლიემ და მზარეულიემ ამოაყვანინე, სუთ-სუთი თუშანი ჩამოურტე, ცრემლიანი მდლობა გადაუხდა... ერთხელ ტირიდიო...

ბაბი. უჰ... (პერანგს უყურებს) ეს როგორ ჩავიცივა?! თუ რამეს ვეტიცხავდი, ცხვიც მოგეოთხებოდა, რა მოხდებოდა! (მისურზე პირაყს იტყვის, პერანგს აიფრიალებს) ა-და-ში-ან-ნ-ბო! შეიბარალეთ უმატ-

როსო კაცები და ძაღლები!! დროულად ჩაუტარეთ მათ ცოფის საწინააღმდეგო აცრა!! (ქდება),
 ძალი. (მესამე ხელახანს ხსნი) ნეტა, ეთერი ყოფილიყო წყნელ... ისევ შეუყვარდებოდა! აი, ვინ გვძღვობა რესტორნებზე და შალახობებზე... ტრა-ლა-ლა! მაგდლაზეც ხომ იცეკვა „მეგერიაში“... გაზაფხულთბია, ხარობს გულებია... (ხელახანს კარადისთან დებს).

ბბბ. რესტორნები შენც გეყვარს!
 ძალი. იცო, ვინ არის ეთერი? ნამდვილი უგლოში და გლობსი! ეგ სიტყვებიც დადავიწყე! უგლოში გულქვაა. გლობსი - ანჩხი! მაშიდაშენი რომ გეკითხავდა ხოლმე სულხან-საბაბს თარგმნილ „ვილიოლა და დამანას...“ ემ, საწულა ქეთო ანდრეევანა... რა დრო იყო! ლოტო, ჩაი, მურაბა, რიალი, რომანსები... და „ვევილინარი“!.. ზამბახს! თქვენი თვლები მხიბლავენ! სუსამბარი - თქვენი გულგრილობა მოჩვენებითია! ყუაჩო - მე ამ დღეს გულისფანცქალით ველოდი, ჭიკჭიკ-ჭიკჩხრუუ...

ბბბ. ვეტოუბის რომელ საათზე გადის?
 ძალი. დიდილი - მე თქვენი წესგადა გულს მიკლავს! გეოტინა - ვწუხვარ, რომ საწულა დაიგვიანეს! ვარდი! - ოცდაათი წამთვრალიც კაცი რაიონულ რესტორანში თქვენი საკოცნელად არის მოზადებული!

ბბბ. ვერ გამაჩერე! საერთაშორისო დამკვირვებელი ხარ?

ძალი. მე შთერალი რებისტების შეჩერება არ შემძლიაა, მონ ამუღუღრ...

ბბბ. რაბი! ახლა რაბი ქვია მაგ თამაშს!
 ძალი. შენ ვინა ხარ? ბებერი, სამ-მეოთხედელი რაბი-სტო?

ბბბ. ყოფილი მორაგბე. დიან, მე და მურმანი ყოფილი მორაგბეები ვართ!

ძალი. გილოცავ!

ბბბ. თანაგუნდლები!

ძალი. (საფულეს აწვდის) ახლა რა გეშველება?

ბბბ. სოფელი დიდია, მაგდანი!.. ამ სოფელს რა ჰქვია?

ძალი. ადრე თეთრუბანი ერქვა, თეთრი მიწებია აქ... მერე სახელი შეუცვალეს... რა მნიშვნელობა აქვს?

ბბბ. ხომ უნდა ვიცოდე, სად მეძინა...

ძალი. ეს არის სოფელი ა-რა-პარი-ზი! და ყოველთვის არაპარიზი იქნება! თუშუც პარიზს, იცი, რით სჯობია? მეზუნია ჩიტებით! საოცარია! როგორ ძლიერ პარიზში მეზუნია ჩიტის გარეშე... (აიტყვიან რგოლებს იტებს) რა უცნაური მახალაა. თითქოს რკინაა და რა რბილია... წუხელ მანქანაში მეტრბახებოდი - ერთ თვეში ნაქირ-მანქანად გამოვლო, ბინას ვუიდიო, მანქანაც შეღობებოდა, ახლომხლო ბიჭებს შევეკრებ და რაბის გუნდს ჩამოვუყალიბებო... ეთერიც არ დაიფიქვე - რასაც ხელს დაადებს, ვუყვიდო... რა კეთილი ხარ, კონცია!.. (პაუზა) ამბობენ, ეთერი თხოვდებო. ვიცი! ჩანთოსან ტურას მიჰყვებო. ეთერის ქერა თმა შეუჭრიაო და შავად შეუღებავს-ოოო! შენ საჭირო აღარა ხარ, მონ ამურ... ეთერი ახალი ქმარია უყუდის ყველგვერს. ხომ იცი, ახლა უფლიმებზე და გლობს-პებზე დიდი მოთხოვნაა. (რგოლებს ათვლიერებს და მაგდლაზე დებს).

ბბბ. გინდა, რომ იმარე რდევ ცუდი ვთქვა? არა! არ შეგვიანებ! პირიქით! მე მას ვუყვარდი! - მელიოდრამატულად! და მეც მიყვარდა - ტრაგიკომი-

კურად... ჰო! ისე მიყვარდა, რომ უშიშოდ კუჭი მეშლებოდა. (პაუზა) ძალიან ვიხივ, ეგ სახელი აღარ მიხსენ! აღარახსენა! არც ეთერი შეიხივდებოდა და არც ისა... ვიეტნამის მალაოო... (პაუზა) „ე“-ზე დაწვებული სიტყვაც აღარ თქვა!

ძალი. (პაუზა) რამდენი წელია, ასეთი იმედინი, გაღაღებულო და მხიარული არ მინახანარ... ჰო, არაუც კულურწვიდი, გეგმებს აწუბობი, მეტრბახებოდი... სადღევრქლოვბაც დღედუნებო - ჩემ მშაკაცს გაუმარჯოს, იმას დღედუნებო, იმას ხანა უტყვე ავაშუშე, ახლა ჩემი მშაკაცი პარიზიდან ჩამოვა, დანადგარებს ჩამოიტანს და დიად საქმეს დაიწყებთო!

ბბბ. დიან, დაბრუნდება და დიად საქმეებსაც დაიწყებთ!

ძალი. მურმანიე უნობ?

ბბბ. (მეკანს იხივავს) უჰ! ას ოცია თუ შეტი... (ქალს) მომისინე! შენ... ნო პასარანი გაიგე? მე და შენ - მირ, დრუბო, ვარბაჩოვ! (არაყს სვამს). დღის არაუც - გულზე ვარაუც... ახლა იწვევა გასინჯონებული პაროსტრაცია... (თვლებს დახუჭავს, სკამის სახურავს მიეყრდნობა) მაშ, თმა შავად შეუღებავს...

ძალი. (ქიჭიში ასხამს ვალერიანის წვეთებს) კარგადაც ჩაუტყუნებულა...

ბბბ. შენ ნახე?

ძალი. შორიდან დავინახე... დადაღლებულიც მომჩვენებო... ახლა სულ აღარ მგავს... (ცაც წამლის მიაწვევს) დალიე.

ბბბ. (თვლებს ვაახვს, ქიჭის გამოართმევს. სვამს) მართო იყო?

ძალი. არა, ან იყო მარტო. (პაუზა) აბა, რა გეგონა, ბაბაჯან, შავ კაბას ჩიცვამა? ჭდა მტირალი წყლისა პირსა იქნებოდა?

ბბბ. ხომ ვთქვი, აღარ ასხენო-მეთქი! ხომ ვთხოვე! მაინც იმას უტრიალებს - გასუქებულა! თმა შეუღებავს! ვაზოვოლა! დადაღლებულა! მერე მე რა?! (პაუზა) ვერ ვაგვიგ, რატომ ვარ ამ ბიძა თომას ქონში! ეს შენი სახლია?

ძალი. ჭერჭერობით ჩემო.

ბბბ. აქ რისთვის წამომიყვანე?

ძალი. მონ ამურ, ამ ტელევიზორის გაკეთება (პაუზა)...

ბბბ. აქ რისთვის წამომიყვანე! ტელევიზორის გასაკეთებლად და თაგვების დასაქურად? რა გინდა ჩემგან? ოღონდ გასაგებდ მითხარო! მე ახლა ტვისან მარტივი გეოსინკლინებო მაქვს და ბუნდღვან მასულს ვერ ვაგვიგებ!.. აქ რას ვაკეთებ?

ძალი. (პაუზა) მეხმარებო.

ბბბ. აჰ... გეხმარებო...

ძალი. მე ვფიქრობ, შენც მე ხეხმარებო.

ბბბ. ესე იგი, შენ ფიქრის პროცესში ხარ და მე კი იმავდროულად მხარს ვიჭერ, არა? რაზე ჰფიქრობ, ვარდო?

ძალი. ყველაფერზე.

ბბბ. ჰო... თუ ყველაფერზე ფიქრობ, მაშინ ერთი მხარის დაჭერა არ ემართა! ორივე მხარე უნდა დაგვიჭირო! (წამოდება, ქალს მხრებზე მოკიდებს ხელს) მოიფიქრე? (პაუზა. ხმადაბლა) გისმენ...

ძალი. (პაუზა) ბაბაჯანა და მრეცხავი ვარდო...

ბბბ. (ხელს გაუშვებს. ჩამოყვება) მანდ საფიქრალი არაფერია.

ძალი. (წამოდება. სარკისთან მიდის) არის, არის... შეგი თმა ამ მომინდება?



ბბბი. (ტყეობს ათავალღერებს) უყავი... მესამე თვე მთავრდება, არა? შე მოთხრა, ერთ კვირაში დაგბრუნდებიო... (პაუზა) დაგიბრუნა?

ბბბი. არა, ჯერ უნდა შევიტოლო, მერე შევიღებო... მაგრამ, ისე მივეჩვიე გრძელ თმას, შეჭრა გაამძინე...

ბბბი. ალბათ, დაკავებულია... ანეთ საქმეების მოგვარება ადვილი არ არის.

ბბბი. ვინ ამბობს, რომ ადვილია... თუმცა გადახალიცა მაინც საჭიროა. თვალმინი ფერიც უნდა შევიცვლო... რას იტყვი?

ბბბი. მე აქ უყავი ყველაფერი გავაშაღე. როგორც კი დაბრუნდები...

ბბბი. ვიცო, რომ მუქი ლურჯი თვალები მომიხდება... და მწვანე ფრჩხილები... ლაიზა მინელი გახსოვს? - „კაბარე!“ - მწვანე ფრჩხილები აქვს, შხამიანი მწვანე! ძალიანაც მომიხდება. ზოგი უგლომ-გლოსისვით უფრომო თითები კი არა მაქვს!.. სულ შეჩვენებოდა, რომ ხელებზე ბაუვიცსო. არა! ამ ხელზე ბაუვი, აქით - ხაჭაბული, თითებზე კი კამა-ონრანუსის ფოთლები ეყარა... რა უცნაური წარმოდგენები მაქვს, არა? პირდაპირ გაგულები... (კაცს) შენ ვითხრა ერთ კვირაში დაგბრუნდებიო, არა?

ბბბი. ვინ? მურმანმა? ჰო, ერთ კვირაშიო, მაგრამ მესამე თვე მთავრდება!

ბბბი. ერთ კვირაში ჩამოვალო, არა?

ბბბი. ერთ კვირაში ჩამოვალო! ჩამოვფრინდებიო! ჩამოვცუცუტლდებიო! თუ გამაქირდა, ჩამოვხონდებიო! ერთ კვირაში აქ ვიქნებიო!

ბბბი. თუ ასე მოილაპარაკეთ...

ბბბი. შენ? შენ რა ვითხრა?

ბბბი. რა მნიშვნელობა აქვს? თქვენ ხომ შეთანხმდით? ერთმანეთს ხელი ხომ ჩამოართვით?! თვალებში ხომ ჩანდით?! (პაუზა) შენ რა, მურმანის პატიოსნებაში ექვი გეპარება?

ბბბი. (პაუზა) ძალიან სასოში ქალი ხარ...

ბბბი. ეს ქათინაურია თუ კომპლიმენტი?... ეგ ვინ თქვა, გახსოვს?

ბბბი. ფრავუ უფუხნამ, არა?

ბბბი. შენ რომ უთხარი - გერმანულს სასწავლებელად ღირს აღარ მირჩევა, მაშინვე ეტრუსკული ენას მასწავლისო... ჰა-ჰა! დაიჭრა! სანეო, ბანეო... ორივე. ფრისტ!

ბბბი. ფრავუ უფუხნა რომ შემეცოთხა... სანეო, ბანეო, ფრისტ! რას ნიშნავსო...

ბბბი. კაცი ორბოს თბისი! მერე დაინტერესდა - მაგ ეტრუსკულ წინადადებაში ზმნა რომიღლიაო... გახსოვს. რომ აუღლები? ლო ფრისტტურ...

ბბბი. მო ფრისტარ! და... ზურ ფრისტტარ!

ბბბი. ეგვეც დაიჭრა!.. საწყელი, კარგი ქალი იყო... ჰო, ვისაც დაჭერება უნდა, სჯერა ხოლმე...

ბბბი. (წამოდგება, მიჰკისხის, პერანგს იცემს) მე მოვივარა. (პაუზა) ჰო, ეს ტყეობს გადაყარე, გაბერილია, აღარ ვარჯა. (პაუზა) შენ აქ, ალბათ, რაღაცნაირ დღე დარჩენი, არა? თუ გინდა, მერე გამომიბრუნე... იქნებ, რამე ფეხსაცემელი იყოს აქ. გეხსივს? ეს ტელევიზორიც... ეს ლამაზებუა, ამის ლამაზებს, ალბათ, აღარც უშვებენ... შუქი მოიყოფილიყო, გაგხსნიდა და ვნახავდი, იქნებ, მუშაობს კიდეც... წუხელ შუქი იყო! (პაუზა) ჰო... იგი როგორ არის? რას გჯერს?! (პაუზა) რა ვთქვი ასეთი?! რა გატირებს?! შეგეკითხე - შენი ბიჭი როგორ არის-მეთქი, შტატოს პირველობაზე ხომ უნდა გამოსულიყვნენ?! მე, რა თქმა

უნდა, რაკვი მირჩენია, მაგრამ ამერიკული ფეხბურთიც კარგია! მაშინაც ვითხარი, ტრავმების ნუ გეშინია-მეთქი, მუწარადებიც ასურავთ, მხარები და მუხლებიც დაკული აქეთ და...

ბბბი. (ტობის) უსინდისო ხარ... უსინდისო...

ბბბი. (ქალს ეფერება) კიდეც მე ვარ უსინდისო? რატომ? რა დავაშავე... შენი ქმარ-შვილი ეგრეთაა-ამერიკაში სივრცის და მე რაიონის რესტორანშიც არ ვამაჩერე... ექვსი თვეა, მაგდანას ლურჯასავით ვმუშაობ და ერთი დათრობაც არ შემატებ... კიდეც მე ვარ უსინდისო! წავიდოდი, შევტყებოდი ჩემ რაციენტრულ ბუნებაში, გამოვიძინებდი და ხაშუც არ დავაკლებოდი! ხაში ხომ მისტკურობი რიტუალია! აღმანიან დახალგაობისთვის ხაში უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე წინა დამის ქეიფი! დღესაც გამოთვრებოდი და ვიქნებოდი ასე - ჩემ ნებაზე... მერე მურმანიც ჩამოვიდოდა და საქმეს დავიწყებდით. რად გინდოდ ეს მერეუხა ჩიტები ან მე რას მერჩოდო? აი, ვითხამ თითი მომაქნა თითზე და გამოსივლა კიდეც... ძლივს არ გაგვიღმა? ვითხამ რომ მივინა, ვახარა? ჰო, ძალიან მწარედ მივინა... ეგ-შმის? არ შევლება ეს... არა... (ისმის ძლიერ ტკაცუნის ხმა. ქალი და კაცი შეკრთებიან, ფხიხლდებიან)

ბბბი. რა ხმა იყოს?

ბბბი. (ცრემლებს იწმენდს) არ ვიცი... ალბათ, ხაჭანეო... რას მეუბნებოდა?

ბბბი. გონი, ვიდეც მიღებს...

ბბბი. რა არ შეიძლებაო, რას მეუბნებოდი?..

ბბბი. (პაუზა) არაფერს...

კარზე აკაყუნებენ. ისმის მუზობლის ხმა - ნაზიკო დღიდა! ნაზიკო დღიდა!

ბბბი. ნაზიკო ვინ არის?

ბბბი. აქ ეგერე მქანთან... (ხმაიძლია) მოვდივარ!

კაცი საძინებელ თათხში შედის. კარს მიხურავს. ქალი მარჯვენა კარს აღებს. შემოდის მუზობელი ბიჭი. შემოიქვს კაცის ერთი ფეხსაცემელი.

ბბბი. მიზომბლი. ვამარჯობა, ნაზიკო დღიდა!

ბბბი. ბესიკო ხარ? ბესიკო! (აკოცებს) გაზრდილხარ, გამაღებულხარ! როგორ არაინ შენი დაიკოდი, ალბათ ბებია... კი ბიჭი... ეს რა ქოში მოვიტანია?

ბბბი. მიზომბლი. ეს ფეხსაცემელი, ნაზიკო დღიდა, ღობესთან ვგლო, ნამეყნი ქლიავის ქვეშ... ვიფიქრე, მურმან ბიძიას იქნებამეთქი... (იატყვე დაღლებს).

ბბბი. აბა, ვინა უნდა იყოს?! დიდი მადლობა...

ბბბი. მიზომბლი. კარგი ქლიავია ეგ ნამეყნი, მაგრამ ცოტას ისხამს. შარშან ათი-თორმეტიც არ მოუბამს, თურმე. აქ ყველაფერი გაფუჭდა, ნაზიკო დღიდა, წვალობს ხალხი. სასუქსაც ყიდულობენ, შესამისხა. მაგრამ დაშროფებამდე ლამაზ ყველაფერი... ამიტომაც ვარბის ხალხი აქედან! მეც წასული ვიყავი და, რომ დაგბრუნდი, ნახევილი სოფელი აქ აღარ დამხვდა. არა, ხალხი არის, მაგრამ ცოტა.

ბბბი. წასული იყავი? რაიონში?

ბბბი. მიზომბლი. არა, ჰოლანდიაში, ნაზიკო დღიდა, ახალ ზელანდიაში და სხვადა... იყო ამერიკაში სწავლობს, ხომ? მოკითხვა გადავხედი ჩემთან. მურმან ბიძია ისეც პარიზშია? პარიზი კარგია, მა-

გრამ ძვირი. მე მანქანა მუყავდა პარიზში, დავლი-
ოდი ქალაქში, მაგრამ გაჩერება მივდებოდა ძა-
ლიან ძვირი და გავედი ის მანქანა.

ძალი. მუხამანი ყოველდღე მიუზნებდა ხოლომე ტელე-
ფონში - მანქანის გაჩერება ძალიან ძვირი მიჭ-
დებოდა. (არასი დაუსხამს) სილ ვუ პლე, მსიე...

მეზმბელი. რაო?

ძალი. მიირთვით, ბატონო!.. პარიზში რა ენაზე ლაპა-
რაობდი, ბესიკო?

მეზმბელი. პარიზში, სიერთოდ, ფრანგულად ლაპა-
რაობენ, ნაზიკო დეიდა! (ძობილორ ტელეფონს
იღებს, რეკავს) როგორი ენაა, იცი? თითქოს გო-
ჭები ღრუტუნებენ და კვბრტი ვიტრებიტენო!
ახე, ა-ღრუ-ღრუ-ღრუ; ვიტ-ვიტი-ვიტი!

ძალი. (ფრანგული პრინციით) ღრუ-ღრუ-ღრუ; ვიტ-
ვიტი-ვიტი!

მეზმბელი. გვოდნია... (ტელეფონში) ადითა! ჰო!
რაო მერე მაგ სულელმა? ჭერ არ მოუტანია-
თო?! დამიცადოს მანდა! მოვალ და ყურებს ავა-
ნოვ! უთხარი, ფეხი არ გაადალი! (ტელეფონს კბეშე ჩა-
იღებს. მივიდას დახედავს) ვადამრებს ეს ხალხი!
(პაუზა). აჟ მეორე ჰქიჯე ყოფილა... თქვენი და
მურმან ბიძისა გავიმარჯვით! მურმან ბიძისთანა
კაცი იშვიათია! (სვამს) ეს არაჟი კარგია, მაგრამ
მწარე. მე ყველაზე კარგე არაჟი ესპანეთში მო-
მართვის. ესპანეთიც კარგია, მაგრამ უცლდო.
ასეთია ბუნების წესი. ამ ღროს იქ პიჯაკები
აღარ აცვითა, ნაზიკო დეიდა, რატომ არ აცვით,
იციო? ცხელა და იმბრტომ (კავის პიჯაკზე მო-
უთითებს) მაგრამ ასეთი პიჯაკები იქ სულ არ
აცვითან... ეს მურმან ბიძისაა?

ძალი. ჰო, საშუაო პიჯაკია, ძველი... ყველაფერი გა-
დმოკვეთე, ვალაგებ...

მეზმბელი. ნაზიკო დეიდა, ახლა მოთხარი, ამ ხალხის
შესახებ რა ვადაწვივტი. თუ ისეა ყველაფერი,
რანეტ შეეთანხმდით, მაშინ ვავაკეთოთ საქმე!

ძალი. ჭერ არ ვადამიწყვეტია... შენგანბა...

მეზმბელი. თუ არ გაუიდი, ვიყოთ ახე - კარგე მეზობ-
ლები! მართალია, იშვიათი ჩამოდხარო, მა-
გრამ მაინც... მურმან ბიძისა კი სწორად ცხელა-
ვი ხოლომე...

ძალი. მურმანი... აჟ ჩამოდიოდა?

მეზმბელი. დია! ერთი-ორი დღით, ისე, ჩამოდიოდა -
დახსვენებულად... ეს დადილო კარგია, შორს
არის, ვერავინ გხედავს... როგორც ვინდა, დაის-
ვენე...

ძალი. როგორ დამივიწყდა! სულ მეუბნებოდა, შენ
სოფელში დავდივარ ხოლომეო. რისთვის დავდი-
ვარო და... სანადიროდო!

მეზმბელი. სანადიროდ? აჟ მასხოვს... მურმან ბიძის
სახინებულ თოხანში უყვარს დასვენება... დამით
ჩამოდიოდა მანქანით და კარგად ისვენებდა...
თქვენც დახსვენებულად ჩამოხვედიო, ნაზიკო
დეიდა?

ძალი. მაშ, სწორად ისვენებდა ბიძია მურმანი?

მეზმბელი. ახე, კვირაში ერთხელ... კაცს ხანდახან
დასვენებაც სჭირდება, ნადირობაც... აჟ ბიძია
მურმანი წელსაც კარგ მწერებს დაიჭერს! ჰო,
კარგ მწერებს, პუტკუნა მწერებს... ასეთია ბუ-
ნების წესი! ამ ხალხის გაუიღდა მურმან ბიძის
გუხარდება?

ძალი. გაუიღდა მეც არ მინდოდა, მაგრამ... მაინც ვერ

ვეული ამ ხალხს...

მეზმბელი. ხალხს მოვლა სჭირდება, ნაზიკო დეიდა.
მაშ, შეეთანხმდით? ჩვენ შეთანხმებას გაუმარ-
ჯოს! (სვამს) ფულს დღესვე მოიტან.

ძალი. ბესიკო, მე ერთი კვირა დარჩენა მინდოდა...
მეზმბელი. მე დღესვე ჩაგაბარებ ფულს, ნაზიკო დე-
იდა და შენ, თუ ვინდა, ერთი კვირა დარჩი, თუ
ვინდა, ორი კვირა ან, სულაც, ათი დღე!.. შეეთან-
ხმდით! მაშინ მივდივარ ფულის მოსატანად...
დია, ნაზიკო დეიდა, ეს ხალხი კარგია, მაგრამ
ძველი. მე არ ვიცილო, მერე ვნახე - ჭერში ყვე-
ლაფერი დამბალია, სახურავიც უნდა გამოცე-
ვოლო, ჰოდა, იმ ფულს, რაც უნდა მომეცა, დაა-
კლდება... მაგრამ ცოტა დააკლდება.

ძალი. დააკლდება?

მეზმბელი. ხუთასი.

ძალი. რაღა რჩება...

მეზმბელი. ჰოო... მაშინ ვერ ვიყიდი, ნაზიკო დეიდა.
მე მარტო ადგილი ხომ არ ვყიდილოო? სახლიც
უნდა გამომადგოს! ასეთია ბუნების წესი. კარ-
გად ბრძანდებოდეთ, ნაზიკო დეიდა...

ძალი. ხუთასი ძალიან ბევრია, ბესიკო...

მეზმბელი. დავიკლებო! მეზობლები არა ვართ?
ითხას ითხმციო!.. ითხას სამციო - მურმან ბიძი-
ას სათრით...

ძალი. ძალიან გუჯარბება ბიძია მურმანი!..

მეზმბელი. მაგისთანა კაცი იშვიათია! ახლა მივდი-
ვარ ფულის მოსატანად! ნაზიკო დეიდა... მაშ,
ერთი კვირა აძირებ ჩვეთან სტუმრობას?

ძალი. ეს უყვე სტუმრობა გამოდის... თუ არ შეგაწუ-
ხებ...

მეზმბელი. შემაწუხებ? პირიქით! (ხმადაბლა) ეს სო-
ფელი კარგია, მაგრამ ჭრელი... ზოგი გიფია აჟ
და ზოგი ჩამამადლო... ვაგივებ, ღამაში ქალი
მარტო ჩამოსულიო და... არ შევაშინოს ვინმე,
თორემ შევრცხვები მურმან ბიძისთან! ვაღმო-
ვინ ხოლომე და დამეცებს აჟ გავტარებ, ნაზიკო
დეიდა... წამოვტყეო ამ ტანტუნე... დავისვენე-
ნებ. ძილი თუ არ მოგვინდება, ვილაპარაკოთ...

ძალი. აჰა... ვილაპარაკოთ...

მეზმბელი. მე კარგად ვილაპარაკობ, ნაზიკო დეიდა,
და დიდახანს... ქალებს ძალიან მოსწონთ ჩემი
ლაპარაკი. თანაც ახელგაზრდა ვარ და მიყვარს
ეს... ღამაპარაკი. ასეთია ბუნების წესი, ნაზიკო
დეიდა.

ძალი. მე რომ შენთვის ძალიან ბებერი მოსაუბრე ვიქ-
ნები? ჩემთან რა თემაზე უნდა ილაპარაკო,
ბესიკო?

მეზმბელი. თუნდაც... საქმელებზე.

ძალი. საქმელებზე?

მეზმბელი. შენ მომიყვები, ძილის წინ რა უყვარს მუ-
რმან ბიძისა, ჰო, ვახშამზე... მე რაც მიყვარს,
იმასაც მოგიყვები... შენ კი ერთმანეთს შეადა-
რებ - ვის ვჭიროთ უყუთვის ვემოვნება, - მე თუ
შენ ქმარს! ისე დაგასვენებ, ისე დაგასვენებ,
რომ... ძალიან!

ძალი. გამიშვი ნელი, კაი ბიჭი...

მეზმბელი. შეეთანხმდით, ნაზიკო დეიდა? (ისევ
ისმის ტელეფონის ხმა) რა იყო?

ძალი. (ხილვის აიღებს) არაფერი... ერთი აპტარა
წრუწუნა... თაჟუნია...

მეზმბელი. თავი ენაზე შენ და ხალხს კი წამლავს, ნა-
ზიკო დეიდა! კაციას დედის ქმარი ისე მოწუ-
შლა, ენადამ ფშოკა ფხვები. მუცლიო სტილია
და გული ერეოდა ძალიან!.. ვირთხანა უკბინა და

მიტომ!.. გადარჩა, მაგრამ სულ წეგს! ასეა, შენ უნდა გაუფრთხილდე შენ თავს, თორემ სხვა მართო იმას ფიქრობს, რა მოვატყუოს და რა წაგარეგას. ასეთია ბუნების წესი! წავიდი მე და მივხედე ჩვენ საქმეს! ხომ შევთანხმდით, ნაწიყო დედა? (მოდის)

პაპი. (სახინგლოსი კარს აღებს) მუცელი მტკიავ და გული მეტევა!

მალ. (შესაშხ ხელაწეს ამზადებს) გილოცავ!

პაპი. (გეორგი ფეხსაცმელს იღებს. მავრიასთან ქლება) მოსალოცად შენ გქონია საქმე. დედა ნაწიყო და პაწაწინა ბესიკო! რა კარგია! (ჩაქმბს აპირებს, მაგრამ დაძაბულილი მიაწერდება კარლის კუთხეს)

მალ. გაიგე?! ჩემ სახლში! ჩემი დეიდების სახლში თურმე ქალებს დაათრევდა ის შენი ძმაცო! უსინდისო! (არაყს ჩამოსახსმ) პირდაპირ გავგიჟდები!

პაპი. (ფეხსაცმელს ვეგროს კარლის კუთხეს). თავგების შემოსევია?! (ფეხსაცმელს იღებს, აღებს) საიდან შეცნობა ეგ ხმა? „კარგია, მაგრამ ძვირი... ასეთია ბუნების წესი...“ ეგ შენი ბესიკო რამდენ წლისაა?

მალ. თვრამეტის... ცხრამეტის... (სვამს) დღესვე გავყვით ამ სახლს, დღესვე! იმიტომ, რომ ამ სახლს პატრონი არა მყავს!

პაპი. მყავს ამ სახლს პატრონი!

მალ. არა! არა მყავს! უპატრონობისგან, იცი, მიხსენებ ვინაა? ინტერესია? ინტერესია და იშლება! იმერს! ვინაა დედა-პატარა ვირთხები, ნაწილ-ნაწილ გაათრევს და წაბოლავებს! აბა, სად არის ამ სახლის პატრონი?! (კარლისა გამოაღობს) პატრონი! სად ხარ! აქ არ ყოფილა. (მავრის ქვეშ) პატრონი! არ არის! (ტახტის ქვეშ შეიხედავს და... კივილით გამოირბის).

პაპი. რა არის, რა?!

მალ. (სკამზე დგება) ვი! არ ვიცი! რაღაცა შავია, უზარმაზარი და ინძრევა!

პაპი. რას შვრება?!

მალ. უ... მოძრაობს-შეთქი! ამხელა, არა, - აი, ამხელა ვირთხა არსებობს?

პაპი. (იატარის საწმენდ ქოხს იღებს, ტახტს უახლოვდება) შეგეხელა შეგეხელ არ არსებობს...

მალ. არ გეცნობს! ფრთხილად, რა! (შეკავებულიად იცინის)

პაპი. (ტახტზე დაარტყამს ქოხს. დაძაბულიად უსმენს) ჩრ... რა გაცინებს?

მალ. მაინც მოგიწია ვირთხებზე ნადირობა! კაცი. ტახტის ქვეშ შეიხედავს, ჩოხით რაგების ბურთს გა-მოკარავებს, ბურთს გაწმენდს, მავალია ზეღებს, თვითონაც მავლიასთან ქლება.

მალ. (სკამიდან ჩამოდის) ეს იყო? სხვა არაფერია? (ფრთხილად შეიხედავს ტახტის ქვეშ. მავლიასთან ბრუნდება) რა სახელია ჩანდა...

პაპი. (წარწერას კითხულობს ბურთზე) ათას ცხრაას სამოციდათორმეტი წელი. ორი ივლისი... მოსწავლეთა პაპრტაციოდა... ჩემპიონებს ვააართ... დღი ლოქო სანდრო, პატარა ლოქო, ვახო, მურმანა, მონადირე, კალვერა, ბრახილია, ბურონი... (პაუზა) ბურო...

მალ. (მავლიასთან ქლება) საწყალი ბურო...

პაპი. ეს ბურთი დაკარგული გვეგონა. რამდენჯერმე მოვიკითხეთ და...

მალ. შენი ძმაცოცე არაფერს კარგავს.

პაპი. ზოდა, ძალიან კარგი, თუ არაფერს კარგავს! (წა-

მოღვება) მე აქ არაფერი მესაქმება. მივდივარ!

მალ. კარგად ბრძანდებოდი!

პაპი. თქვენც კარგად ბრძანდებოდი!

მალ. ორივეთა, მონ ამურს!

პაპი. გულ ბაი!

მალ. სად მიიღას, მონადირე?!

პაპი. საქმე მაქვს!

მალ. წადი... ემსახურე პატრონს...

პაპი. ჩემ თავს ემსახურები!

მალ. მეც...

პაპი. თუ რამეც ვაკეთებ, ჩემთვის ვაკეთებ!

მალ. მეც... (პაუზა) ნუ ნერვულობ, მონადირე... პატრონი ჩამოვა, ორივეს დაჯიშავებდები, მოგვეფერება, საქმეს მოვეცემა...

პაპი. (მარჯვენა კართან მიდის, აღებს, ბრუნდება. ბურთს იღებს) ჩემო პატარა მეგობრებო! აი, შენი დედა! ეს ბურთი ბრძოლისთვის, ჭიდილისთვის, ძლიერ და უნაინა მამაკაცთა შერკინება-შეხეობებისთვის არის შექმნილი! იგი სრულყოფილია თავისი ელიფსურობით, თამამა ფორმის მოულოდნელობით! იგი ქვეშის ყუმბარასავით მოშვიდა და მძიმე! დია! მძიმეა რაგების ბურთი, რადგან თვით რაგაა მძიმე, ძნელი და ყოვლისმომცველი! თუ ამ ბურთით თამაშს აპირებთ, თუ ჩვენ გულში მოვიდხართ, თუ მართლაც გსურთ, რომ თქვენი ცხოვრება რაგებს მოუძღვანო, იცოდეთ, რომ გელოდებით დაშქანცველი, ერთგვრთვანი წვრთნა სიციხე, სიციხეში, ქარსა და წვიმაში! უნდა გაუმლოთ აუტანელ ტკივილს შრავალჯერ დალიწილი ცხვირ-პირის, ჩამტყულები ნეტონა სიციხე, მოტყუებო ხელფეხის გამო... უნდა დასკლით შრავალი დღეულება, რომ არ მოდუნდეს, არ დაძაბუნდეს საბრძოლოდ შემართული თქვენი სხეული და ნებისყოფა! და რას მიიღებთ ყველაფერ ამის სანაცვლოდ? თქვენ მიიღებთ ყველაზე ძვირფასს, რისი მომავალიც კაცს შეუძლია - თანავუდნელების, - დიას - თითოეული თქვენგანის წრფელი, ფაქიზ, მშურ სიუყარული, მტკიანი მეგობრობას და კაცურ ზრუნვას, რომელიც სიცოცხლის ბოლომდე გაგვიხანა! რაც არ უნდა ვახსენებ, უმდიდრესი ადამიანები იქნები, რადგან თქვენ ერთმანეთს გვეყოლებათ! და როცა მიხვდებით, რომ თანავუდნელი საკუთარ თავზე მეტად გყვართ, თანავუდნელის სახელს დაღირსებას საკუთარივეთა და უფრო მეტად უფროსნივლებით, მაშინ აღმოჩნით, რომ რაგების თამაშშიც გისურვებიათ... თქვენ გელოდებით თანავუდნელის საკუთარი, ფეთქებადი მოულოდნელობებით და მობრტული საშუალო, სხვადასხვა დიარსული მამაკაცების ადგილობა... მე კი თქვენი მეგზური ვიქნები ამ საშუაროში...

მალ. (ნელა, დამბრკვლილი) ჭიკ. ჭიკ. ჭიკ. კაცი ჩისურთქავს, თითქოს საყვიროდ ემსახურება... უცებ შებრუნდება, ბურთს წაიღებს. კარს გაიხურავს. ქალი გაუხრეველად, შემართული ზის მავლიასთან... უცებ მოეშვება...

პაპი. (შემოდის. ბურთი შემოაქვს.) მანქანის გასაღები მათხვევ.

ქალი კარს უხურებს. ხელის ცეცებით ხსნის ჩანთას, მავალია ზე ვრის მანქანის გასაღებს და საბურთებს.

პაპი. (იღებს) საიდან მოვიდეთ?

ქალი გაურკვეველად ანიშნებს მარჯვენა მხარეს.

პაპი. იქიდან ვერ მოვიდებით. იქით მივითა!

ქალი ახლა მარცხენა მხარეს ანიშნებს.

ბანი. იქითაც შთები ყოფილა! სულ შთებია და შთების ირგვლივ! ევერესტები და კომოლუნგებია!

ძალი. (სივრცე ვაკუურებს. ხმადაბლა) რა ვინდა, რა...

ბანი. (ბურთის ილიაში იხრის, წამლის წვეთებს ასხამს ჭიქაში) არაფერიც არ მინდა... (წამლის სვამს) წავალ ახლა და ზუსან ვავეციცი. მანქანას დღესვე გამოვგზავნი! (ბავიციან რეკლუმებს იღებს, ჭიქაში ჩაიღებს) შენ რას ზინარ მინდა?! რა ვინდა ამ სათავგებთში?!

ძალი. ეს ჩემი სახლია...

ბანი. წაივადეთ! ამაღამ ვირთხები შეგკამენ! აი, შეხედეთ! კარადასთან!

ძალი. (არაყს დაიხმამს, სვამს) მე ვერაგინ შეგკამას.

ბანი. რადღენ ხანს უნდა იჯდე ასე?!

ძალი. ერთი ცვირა! აიო დღე! ახი წელი! (პაუზა) შენ წაიცი, წაიცი... (არაყს ჩამოიხმამს) შენ შრავა-ღვჯერ წავსვლას და ჩემ დარჩენას გაუმარჯოს! ეს არაყი კარგია, მაგარა მწარე...

ბანი. შენ... შენ შთგარალი ხარ?!

ძალი. მე შთგარალი ვარ. ნაწიყო დეილა! სანეო, ბანეო, ფრისტი! არა! ფხიზელი ვარ! ტრავა-კომიკურად! აი, თუ არა ვარ ფხიზელი! (ასრულებული) ცეკვა უგეზომურ-ფლისპური! მხოლოდებს ნაწიყო დეილა! ასეთი ყოფილა სიმარტოვის ცეკვა, მონ ამურ! მარტო ვიციციკებ! ტაშსაც მე თვითონ დავუტრავა! შენ ცხვირსახოცი დამიტოვე! - აქ მე-დოლოები არ არიან და...

ბანი. (ხელს ვაუწვდის) ჩაალაგე ჩანთები და წაივადეთ აქედან!..

ძალი. ცხვირსახოციც არ გემტება? საცეკვაო რეკვიზიტი! არა? მხოლოდ ერთი ცხვირსახოცი! ორი და, შითუშეტებს, ხამი კი არა...

ბანი. ჩაიშოდი!

ძალი. მასში ბურთი მაინც მათოცი! (კაცი აწვდის) დირსეულ მამაკაცთა ფიც! ივალდური ბურთის რაინდები!.. რა რომანტიკაა! - დამე! ცარიელი სტადიონი! მასხალების შუქი! საწვიმო სირუმი! მოწონებული პატარა შირაგბები და მათო ზოლიანნიფხავიანი მაგისტრი! რა მშენიერია! ახლა მივხვდი, რატომ უყვარხარ შენ თანაუყენდელ მურმანს საყუთარ თავზე შეტაღ! იცოცა? მაგ წარმტაც იდეებს უნერგავდი? დროზე გამოგზავნია ამერიკაში! მე და შენ ამ ტექნიკურორის ხნისა ვართ, მონ ამურ! შეხედეთ, რა საცუდავია, რა გულუბრყვილო! ხარგენო ლამაშებს უყვე აღარ უშვებენ, მონ ამურ! ჩვენ თუ ისევ ვარსებობთ, მხოლოდ იმიტომ, რომ ბესილებს ჩვენი ნაწილები ჩერ არ სჭირდებათ! აბა, შეკრიბეთ დედათი ბესიყო და ევ უველა-ფერი გაუშეორო! მოგახსენენ?

ბანი. მე აღარ ვარ უფასო მწვრთნელი!

ძალი. აბა ვინ ხარ? მურმანის საწარმოს დირექტორ-ამბოტინებელი? შენ მართლა დოიჭერი, რომ... (კაცი ბურთის გამოართმებს, კარისკენ მიდის, ქალი კართან დგება, კაცს არ უშვებს) რატომ დამიშალე?! (საძინებელ ოთახზე ანიშნებს) იქ რატომ დამიშალე? ჩემ ადგილობრივ მიძებს ვაუფრთხილდი? გმადლობთ, მონ ამურ! რა გულისხმებთ ხარ, რა მომფრთხილებათ, დამთმობ! შემოგტრებენ, შეგვხვებიან და (ბურთის წაართმებს) შენც თმობ! ყველას და ყველაფერს თმობ!! (წინ გამოიღის) ჩემი თავიც ხომ დაუთმე...

ბანი. ტყულობა!

ძალი. (ბურთის ესვრის) არა. თვითონ მიხხრა. თურმე სამი წელი შემოგტრიოდა, გეხვეწებოდა...

ბანი. რას მეხვეწებოდა, რას? (ბურთის უბრუნებს).

ძალი. რას გეხვეწებოდა? რა თქმა უნდა, ბურთი გადა-მომოგდო! აბა, იმას ხომ არ შემოგტრებდა - ეგ ქალი მიყვარს და დამითმო... (ბურთის ესვრის).

ბანი. ეგერ არ იყო! (უბრუნებს).

ძალი. შენ თურმე ეუბნებოდი - მე და ეგ ბურთი მხოლოდ მეგობრები ვართო, ბავშვობიდან ერთად ვიზრდებოდითო, სხვა არაფერიც ხდებოდა, ის კი არ გჯერებოდა და ისევე გეხვეწებოდა, ბურთი გადმომოგდო... შენც ვადაუგებ ბურთი და წახვადი! ბურთიც დატოვე, მონ ამურ, გუნდიც დატოვე და შეიდე წლით დაიკარგე...

ბანი. რა დრამატული სურათია! მე ხომ სასწავლებლად წავედი...

ძალი. ახლაც მიღიხარ... (ხმადაბლა) ბესიყო! სუთ წუთში მარტო ვიქნები! მოდი! გველოდები!

კაცი ლემონსტრაციულად წდება. ბურთის მუხლებზე დაი-ღებს.

ძალი. შენ კიდევ აქ ხარ? ზო... რა მოქნიერი ახლავარდა ეს ბესიყო, არა? ლამაში! და ენებიანი! როგორ მიყურებდა! ეინაღამ შეგკამას! ახი ვცი, ამ ერთი ცვირის განმავლობაში აქ რა მოხდება... ლა-ლა-ლა...

ბანი. დაუძახე მაგ ბესიყო, დაუძახე!

ძალი. გამოძიება დადადატურა, რომ მერგოლოური ცალკა შარბიქაქ კარმიუერნე ქალებს ნამღვინ-ლად ასწავლიდა კანკანის ცეკვას და კაბის აწე-ვას... რად ვინდა ბესიყო? ცეკვას უპირებ?

ბანი. ეგ შე ვიცი!

ძალი. მონ ამურ, მონ ამურ... ვერაფერი გაივებ! ბესიყო კი არ უნდა სცემო, ერთი ცვირა უნდა სდით, უს-მინო და ჩაიწერიო, ვისთან რას ამბობს, რას არ ამბობს, როგორ აკეთებს ფულს, ვისთან ხარკავს და რა მიზნით, საღამოობით ჩანაწერი უნდა და-აკონსტრუქტო და აღაწებორო...

ბანი. რატომ?

ძალი. თავის მოტყუება რომ აღარ დაგჭირდება. მაგ რგოლებს რამე ფხავი აქვს!

ბანი. თითოეულმა ოთხმოცი დოლარი უნდა მოგვიტანოს! საწილოში ათი ათასი რგოლის მასლა იქ-დეც! ცოტა?

ძალი. ბევრია, მონ ამურ, ბევრია! პირდაპირ ვაგვი-უდი! მაშ, მაგ რგოლში ოთხმოცი დოლარს მოგ-ვიტყვენ?

ბანი. არა, გერ არა! მურმანი დანადგარებს რომ ჩამო-ტრანს და ავაშუშავებთ, იქ კიდევ...

ძალი. რომ არ ჩამოიტანოს? ვოქეთო, რალაც შეე-მონხვა...

ბანი. შეთანხმებულივართ ვართ, ნაწიყო დეილა! შეთან-ხმებულივართ ვართ ყველა პაროზონა და არაპარი-ზონა... ვის რა უნდა შეემთხვეს...

ძალი. ბიძია მურმანის გარეშე ევ საქმე გამოვა?

ბანი. რატო შეიკითხები?

ძალი. უმ! უნდა დავლიო! (არაყს ჩამოიხმამს)...არა ისე გეკითხები... ჭიქა-ჭიქა-ჩჩჩრუუუ...

ბანი. (წამოდეგება. ბურთის აიღებს) ახლა ყურადღებით მომხმინე, ნაწიყო დეილა! მე ამ საქმისთვის ფული დამაკლდა და ორი თვის წინ სახლი ვაგვი-უდი. ზო! ვაგვიდე! მამარჩემს ბიბლიოთეკაც მი-ვაულოდე, ქეთო ანდრეგენას ბიბლიოდე, ჩემთვის ერთი თოფიც აღარ დავიტოვე... ახლა ამ ტანსა-ცმლის გარდა აღარაფერი გამაჩნია, ნაწიყო დე-ილა, სულ არაფერი! მაგარა ჩემი წილი საქმე ვა-გავეთი! აი! შენ ეს ფარდის დასაკიდე რგოლები ხომ არ გგონია? ახელა ფულია საქმეში ჩადე!



ბული და მეოთხედი მარტო ამ რგოლების გამო-
შვებას დასჭირდა! ექვსი თვე ქარხანაში ვივლე!
ან რა ქარხანა იყო?! მურმანმა რომ მარცხა, გუ-
ლი გამოსკდა - ჰერო ახალით, კვლავიც ჩამო-
შლილი, ყველფერი გაძარცული... ექვსი თვეში
ნამაწ წლის საქმე გავაკეთე! რა უნდა მასწავლოს
ამ საშუქარმა ბესიკომ?! სოფლისელების მოტყუ-
ება თუ დიდების შებმა?! მე ჩემი წლით საქმე
გავაკეთე, ნაწილი დეიდა, და ახლა რომ ვინმემ
ხელი შემიშალოს...

ბაბი. ნე შეძახე ნაწილი დეიდას!
ბაბი. ახლა რომ საქმე ბოლომდე არ მივდიხ...
ბაბი. შენ მე სხვა სახელებს შეძახ...
ბაბი. ერთხელაც არ დაგირეკა?

ბაბი. კი, როგორ არა... ძალიან მიყვარხარო, მი-
თხარ... უშენოდ ჩემი ცხოვრებაც რა ფასი აქვსო,
ძალიან შენატრებიო... ჩამოვალ და დანადგარ-
ები ჩამოვიტანო; პაროხო კარგია, მაგრამ მან-
ქანის გაერტება ძვირი მივდებო, ახეთი ბუნე-
ბის წესიო... ჰა! მურმანისთანა კაცი ოვითათია!
შენ და ბძიძა მურმანს გავამარჯოთ, თვეები სამე-
ფილოსთედიანი მეგობრობით, საქმით და რგოლე-
ბით გავიმარჯოთ... (ღვაძლ) რა უტყნაურია! სამე-
ფილოსთედიანი რგოლი, სამეფოსთედიანი შორა-
ვით... სულ სამი მეფოსთედიანი - ვალის თვალა-
ვით! რას, დეა, ტრი, რას, დეა, ტრი! (შტრაუსის
გაღის მღერის) ლა-ლა! ლა-ლა!

ბაბი. რას მიმაღაე?!

ბაბი. ლა-ლა! რა უბედურებაა! სულ სამი-მეფოსთედი!
ყველაფერი დაწყებული და დაუშოთაგრებელი!
ლა-ლა! სამი-მეფოსთედი მეგობრობა, სამი-მე-
ფოსთედი სიყვარულო...

ბაბი. თქვი! რას მიმაღაე, თქვი!

ბაბი. ლა-ლა! არ დადეა ერთი მივიღოს დრო! არ და-
დეა! არ მოთიანდება! ისევე სამი-მეფოსთედი! ლა-
ლა-ლა-ლა... უჰ, მე მგონი, ვთვრები!

ბაბი. აღარ ჩამოვა?!

ბაბი. შენი მძაკაცი მინც უან მარეს ჰვავდა... ახლა
მურმან მარე იქნება! მურ-მან-მარე; მურ-მან-
მარე...

ბაბი. მომისმინე! შეიტყუაპუნა ფულიები და გაიქცა?!

ბაბი. არა! არ გაიქცა! საქმეზე ვაგმუზავარა! ონ ულდე-
ტელ, ონ ლეშალ... იქნებ, ჩამოფივინდა კი-
დეც?! იქნებ, აქაც მოვადგეს! პი-პი! მე ვარ, მუ-
რმანმარე ვარ! კარი გამიღე! პირით დანადგარ-
ები მომაქვს, ძუძუებით კონტრაქტები, კარი
გამიღე! (ჯაცს კარზე ანიშებს!) ჩვენ არ ვუპა-
სუნხო?

ბაბი. ვინ ჩვენ? მადლიერმა საზოგადოებამ?

ბაბი. მე და შენი დროზე მოთვითრე! პი-პი! მურმანმა-
რე ვარ! კარი გამიღე! (ჯაცს) შენ დარს აპირებ?
(საძინებელ ოთახზე ანიშებს) იქ ვეღარ დამა-
მლებ! იქ მისი დასახენებელი ოთახია! თუ გი-
ნდა, ახე ვუთხართ-გასწი, მეგლო, საქაგლო,
შენი დანადგარებია! კარს არ ვაუღებოთ, რა-
დამ გაჯავსენდა, რომ... (ჯაცს) თუ რამე გვაქვს
გასასენებელი, დროზე გაისენე, თორემ სულს
შეუთვრავს მურმანსენე! ამ სახლს და ყველა-
ფერი დაგვეგრევა! დროზე გაისენე, ნიფიფი,
თორემ ძვლებიანად ჩავჯვარაშუნებს მურმან-
გელო, მურმან-ჩანთისანი ტურა... მე და შენი
არაფერი გვახსენდება? სულ არაფერია?

ბაბი. (ტყუბა) ესე იგი, აღარ ჩამოვა. მორჩა.

პაუზა

ბაბი. (ღვაძლ) მურმანი თუ ჩამოვა, თმას წითლად შე-

ვიღებავ და წითელ ცხვირს გავიკეთებ! რა ცი-
რო კიქნება...

ბაბი. კიდევ მომატყუა! კიდევ მომატყუა მაგ...
ბაბი. არ გეწყინოს და მარტო იმას ატყუებენ, ვისაც
თავის მოტყუება უნდა...

ბაბი. როგორ ვერ მივხვდი! ამ რგოლების გამოშვება
კონტრაქტის მოლოდინ მეოთხედი იყო! დანარ-
ჩენა? (ტახტს შეხედავს) ნახე, იქიდან ორი მოძე-
რება! (წამობტება, იატაკის საწმენდ ქოხს იღებს,
ტახტს ურტყამს) სად არის დანარჩენი ფული?!
სად?!

ბაბი. ჰო! სად არის დანარჩენი ფული? სად გეცემო?
ღობესთან? ვითომ რვა მილიონი ფრანკი ჩვენი
ნამუენი ქლიაგის ქვეშ იქნება? ჩავიდე! ვნა-
ხო! მეორე ქლიათვანაც მოვცინებო, შესამქს-
თანაც... (არავს ჩამოასხამს, ქიქის იღებს) ყველა
ქლიაგს გაუშარჯოს! (ღვაძლ).

ბაბი. გეუფოა!

ბაბი. უჰ, რა შემაქანა! ჰა-ჰა! არაყიც კარგი რამ ყო-
ფილა! ვაი! (თითებს უყურებს) საერთოდ, ერთ
ხელზე რამდენი თითია ხოლმე? მე ახლა აშკა-
და ჩხუთზე მეტი თითი მაქვს! რვა მილიონი თი-
თი მაქვს ზოგიერთი პაროზელივით... აბა, მით-
ხარი, მონადირეგ, რა უნდა გააკეთო რვა მილი-
ონი თითის პარტომნა ამ თავების სუნზე? წარ-
მოვიდგენა? რვა მილიონი თითი და... თავების
სუნს! (არავს ჩამოასხამს) შენ ჩამოხვდილი?
არა! მე ჩამოვიდილი? ჰოდა, ისიც არ ჩამოვა! ჰა-
ჰა! რა სასაცილოა, არა? (დალუვის აპირებს).

ბაბი. (ქიქის გამოართმევს) გასაგებად თქვი ყველაფე-
რი!

ბაბი. მე რამე გავიყე? მურმანმა შენ ვითხრა ერთ კვი-
რამო ჩამოვალ და დანადგარებს ჩამოვიტანო,
არა? მე ეი ესე მომელაპარაკა, ჩავლ და ქა-
რხნის გაყიდვის საქმეს მოვავარჯობო...

ბაბი. რაო?

ბაბი. დიას! ჩავალ, ქარხნის გაყიდვის საქმეს მოვავა-
რებო! და შენ, ჩემო საყვარელო მეუღლეგ, - მე
ვიფულისხმები - კვირაათ დღეში ბილიონი
ფული გამოვავაზნებო. ჩავიდა? ჩავიდა! ფული
დამომიგზავნა? კი, როგორ არა! მე სად ვარ
ახლა? პაროზში! დიას! მე ახლა ეიფელის კო-
შტის ცენწროზე ვიმყოფები! ჩვენ, პაროზე-
ლებს - ძალიან გიყვარს ჩვენი კოშკი! ო-ლა-
ლა! აქედან რა პატარები და შორეულები ჩა-
ნენათ ყველანი! აი, ერთ ადამიანს გხვდავ, რე-
მიწივ დღავს და დანადგარებს ელოდება! უსაზ-
ღვროა მისი მოლოდინი! დღევს და ემლოდს!
ჩვენი ეს პაროზულად ვიმღეროთ (თუ უკლოს სი-
ღერის მოტყუება) რა ლა-შა-შა პაროზიო... ნანი,
მონ ამურ, ბანი-აააა! და ლაშარობა პაროზუ-
ლიოოო...

ბაბი. (აქეთ-იქით დაღის). ეგ რას იშინავს? რას ჰქვი,
გავყვიდი? რას ჰქვი, აღარ ჩამოვაო! (ქალს)
შენ გესმის, ეგ რას იშინავს?

ბაბი. რატომ არ შემეცითეს! სახლის გაყიდვა თუ აპ-
რებდა, რატომ არ გამაგებინე! ამ ხნის კაცმა
კეუა ვერ ისწავლე! ხომ ხედავ, ყველა იმას ფა-
ქრობს, რა მოტყუება, რა წვარათვას... დაგე-
რეკა მინც და გეთყუა - სახლს ვედი და იმ ფუ-
ლით ყოვლად უმაქნისი რგოლები უნდა გამო-
ეშუგა! (პაუზა) რა კარგი სახლი იყო! როგორ
მიყვარდა! როგორ მიყვარდნენ თქვენი! ქეთო
ანდრევენას როიალც ვაიმეტე, შე უხინდი-
სოვ? ვისი გულისთვის, რისთვის? რატომ იმე-

ტუბ ყველას და ყველაფერს, მე რატომ გადამა-
გდე ბურთივით, რატომ გამომეტტ... ვაი! რა ფე-
რი ვაღებ!

პანც. (წამოღება) გული მერვეც...

პალი. წამოწევი, აი ტანტი (კაცი წამოწევა. ბურთს არ
უშვებს)... გული გერვეა? აჩქარებული გაქვს?
გტკივა? მაკა მარენე... რა გაყინული ხარ... მარ-
ცხენა ხელი ხომ არ გიბუღდება?.. ახლავე წა-
მალს მოგძებნი... გაუშვი ამ ბურთს ხელი!
(ბურთს ტატტუ ლეღს).

პანც. მუცელი მტკივა...

პალი. ახლავე სასწრაფოს გამოვუძახებ... აქ როგორ
გამოვუძახა!!! მუცელი მტკივა? იქნებ, მხო-
ლოდ მოწამლული ხარ... მაშინ არა უშვავს. ის,
კაკოიას ვიღაცა, ხომ გადაარჩა? ეს ენის ქვეშ
ღაიღე... (პაუზა) ჩვენ ჩავიდეთ პარიზში! ამ
სასუს გავეიდი და წახასდღელი ფულივც გვექ-
ნება! იმდენი ურტუი, სანამ შენ ფულს არ დაგი-
ბრუნებს ეგ არაკაცი...

ისმის ძლიერი ტაკუნის ხმა.

კაცი წამოვდება.

პალი. ნუ ნერვიულობ, ეს მხოლოდ ხაფანგი იყო...

კაცი ბურთის ისევ იღვალაში ამოიჩინოს. წამოღება.

პალი. სად მიიხსარა?

პანც. (კარსივერ ვალაღვამს ნაბიჯს) არ გამოძვექ! არ გა-
მოიხვე... (მოდის).

ქალი ქალადიანად იღებს ძეხვს და ვედროში ავლებს.
იღებს ვედროს, საბონს, კარსივერ მოდის, მგვრამ კარი
იღება და ბესიკოს შემოჰყავს კაცი. მავლასთან დასვაში.
კაცი მავლაზე დაღებს თავს.

მეზობელი. აი, ნაზიკო დეიდა ეს კაციც ღობესთან ვი-
პოვე, ნამყენ ქლივიან, იქ წაიქცა.

პაუზა

ქალი სანავევ ვედროს ვაიტანს, კარს ვაიხურავს.

მეზობელი. (კაცს) ისა... მეგობარო... ბიძია...

კაცი არ იხრძევა.

მეზობელი. როგორღებ ათვლი იტრებს. ერთ ცალს გი-
ბეში ჩაიღებს.

პალი. (შემოდის, კართან ჩერდება). რა ზდება? კვილი
ისმის სოფელში! ვინმე მოკვდა?

მეზობელი. საწყალი...

პალი. ვინ?!

მეზობელი. კაკოიას დეიდის ქმარი... ამ დილით...

პანც. (თავს ასწევს) კაცური კაცი ყოფილა... (თავს ისევ
დაღებს მავლაზე).

პალი. (მეზობელს მინჯანის ვასაღებს აძლევს) ჩემი მან-
ქანა დაქოქე! უნდა წავიდეთ! ჩქარა! (ჩანთას
იღებს).

მეზობელი. ახლავე, ნაზიკო დეიდა... (კართან მიდის).

პანც. (თავს ასწევს). მოიცადე! (ბესიკოს უყურებს) გი-
ცანი? ეს იყო! ეს მაწაწინა ნაბიჯვარი იყო! ამან
იყიდა ჩემი სახლი!

მეზობელი. ვი? ეს არის ნაბიჯვარი! ნაბიჯვარიცა ხარ
და...

პალი. (მეზობელს) რა დროს ეგ არის! ჩქარა!

მეზობელი. წავალ, მაგრამ... (მოდის).

პანც. შემოვება! ვირთხებისა და ნაბიჯვრების შემო-
ხევაა!!!

პალი. (ოთახს ათვლი იტრებს) ვაი! რამდენია! აქეთ ნახე!
კარავასთან! ყველაგან არაა!!! მოძვრებიან!!! მი-
შველიეთ!!! (მავლაზე ახტება).

პანც. (ათაკის საწმენდ ნიხს აიღებს, აქეთ-იქით
ურტკამს) დაგზოცავთ! ყველას დაგზოცავთ! ვი-
რთხებო!!! ნაბიჯვრებო!!! (დაბარბაცდება, მავ-
ლას ჩაეჭიდება) წავიდეთ აქედან... წავიდეთ...

პალი. ამოდი, ამოდი ზევით... (მავლაზე ასვლაში ეხს-
რება) ახლავე წავალთ, ცოტაც მოითმინე. (დას-
წევს, თავვეშ ბურთს დაუღებს, კაცის ხელს ათ-
ვალიერებს, ეფერება) იქნებ ნაკბენიც არ არის!
იქნებ ლურსმანი იყო, გენსის? ან ხეცე... არა?

პანც. წამიყვანე აქედან... წამიყვანე... სული მეხუთე-
ბა...

პალი. მეც მოვდივარ... ცოტაც მოითმინე და მეც მოვ-
დივარ...

პანც. ჩქარა...

პალი. მეც მოვდივარ და... აქ აღარ დაგბრუნდები...

პანც. წამიყვანე აქედან... წამიყვანე...

ჩანბნელება

პირველი მოქმედების დასასრული

მეორე მოქმედება

ივევ ოთახი. სუფრა სამ კაცზეა ვაშლილი. არყის ბო-
თლებს მავრად ღოქები ღვას. ჭიქებში ღვინო ასხა.
ლანგრებზე სალილია.

ქალი შემოდის. მისი ძველულობა - ათეატრალურ-სა-
კარნავალა - აბრეშუმის ძველმოღობი ნალოთი, მუღის
ქურჭის საყელი, მარაო... პატეფონს დაქოქავს, ფირფი-
ტაზე ღებს ნემსს და ოთახიდან ვაძის.

ისმის ფირფიტის შიშინა და ფიქსტრატო. კარი იღე-
ბა და შემობრბან ქალი და მუზობელი ბიჭი. ცვეკვენ, მა-
გილას გარშემო უღვლიან... შემოდის კაციც, რომელსაც
ტაშით და ყოფინით ხვდება. კაცეც მათთან ერთად ცე-
კვავს.

პანც. ექვიფობო! ვირთხებისა და მტრების ჭინაზე ექვი-
ფობო!

მეზობელი. ექვიფობო, აბა არ ექვიფობო?! ვირთხე-
ბისა და ნაბიჯვრების არ გვეშინა ჩვენ! ლა-ლა-
ლა-ლა! ჩიოი-ჩიოი-ჩიოი-ტა...

პალი. (მავლასთან ვეღბ, მარაოს ვაშლის) როგორ მი-
ყვარ... ეს ცვეკა და მხიარულება! კარგია, არა?

პანც. (ქიქის იღებს) ახლა სადღვრებელს გეტყვი...
მეზობელი. ვახსოვს, ბიძია, როგორ შეგვაპინე ამ დი-
ლას? (ქალს) რას გვეუბნებოდა, ნაზიკო დეიდა?

მეზობელი. ვირთხებო! ვირთხებო! ვირთხებო! ვირთხებო! ვირთხებო! ვირთხებო! ვირთხებო! ვირთხებო!

პალი. ნაკბენი ეგნა და...

მეზობელი. (ქალს) შენ როგორ ტირილი! ვახსოვს?

პალი. აბა, არ ვტირებდი?

მეზობელი. (კაცს) წავალ ახლა, მოვიტან იმას და ამ
კარდას სულ დავპრობ ლურსმნებს! მე ბესიკო
ვარ თუ ვინ? (მუღის) მაღრიც ხონჩეც ვ ტა-
მზოგ... ჩიოი-ჩიოი-ჩიოი-ტა...

პანც. მოვებარა, რომ... ჩვენ თუ კარგად ვიქნებით,
ლურსმნებში, ვირთხები და მხვავსი ნაბიჯვრები
ვერადფრს დაგვაკლებენ! ვაგვიმარჯოს! (ყვამს).

პალი. კარგად ვიყოთ და ვაგვიმარჯოს! (ყვამს) ხომ ვა-
გვიმარჯოს, ბესიკო?

მეზობელი. მჭირფრასი ხალხი ხართ თქვენ! ეს ბიძიაც
ისე შემიყვარდა, რომ ძალიან! უმამოდ ვარ ვაზ-
რდილი და დედა არც მინახავს, მაგრამ არ დავი-
კარგე ცხოვრებაში და იმან რომ თქვა - შოი არა-
ვესიამარღვია თუ ვიღაც - ირეშა ირეშა ობლის
კრები თუ რაღაც გაუწოდლა - სწორია! ცოტაც
დამაცადეთ - ერთი წელი, წელიწადნაკვარი
და მე აქ საქმეებს დაკარგიაღებ, რომ - აუშ! მა-
გრამ, გერ ეს არის ძალიან სეკრეტი! ძა-ლი-ან!



ჩვენ გავვიმარჯოს და ნაბიჭვრებს არ გაუმარჯოს! (სვამს).

პანცი. (მეზობელს დაიხეხებით უყურებენ) ვის არ გაუმარჯოს?

მეზომბალი. (პაუზა) ნაბიჭვრებს...

პანცი. ჰოო... შენ ვინა ხარ?

მეზომბალი. (პაუზა) ბესიკო ვარ მე, ბესიკო!

პანცი. მერე, აქ რას აკეთებ, ბესიკო?

მეზომბალი. (პაუზა) ეს ჩემი სახლია, ბიძია. ვიყოფი და ჩემია!

პანცი. (ჯალს) რა არის ეს - სახლების ყიფა? კოლექტივიზაციის ფორმაა თუ სპორტის ახალი სახეობა? რამდენი სახლი უნდა იყიდოს?

მეზომბალი. (შეშვენილებული) ვინ თქვა, ბესიკო სოფელში სახლებს ყიდულობსო? ტუყილია! და, ვინც ეგ სისულელე გითხრა, ბიძია, ენას ამოეპარებ იმას! (ჯალს) რას არ მოიფიქრებს ეს ხალხი, ნაწიკო დეიდა!

პანცი. ჩემი სახლი შენ არ იყიდე!

მეზომბალი. შენი სახლი თბილისშია! ნაწიკო დეიდას სახლი აქ არის, ყურისძირში და მე, ბიძია, ძალიან საწყალი კაცი ვარ! თონი უფროსის ვახათხოვარი და მუავს სახლში! თონის! სხედან მთელი დღე ჩემი დები და პომადას ისმევენ, ასე, ა! რა ქნან, ბერდებთან სახლში! მაგათთან მე ცოლს ვერ მოვიყვან - შექაშენ, შეულაპავენ და, ვიფიქრე - ნაწიკო დეიდას სახლს ვიყიდო-მოუქი! ეს სახლი ძველია, მარჯა კარგი! კედლებიც სქელია, ქლიავია ეზოში ბევრი და არ შეყიდა? რომ შეიპირდება?

პანცი. (ჯალს) იცი, რა კარგი ბიჭია ბესიკო?! ოჯახსაც ეინახავ და ნათესავებსაც ეხმარება თურმე! სკოლაში, სეროიოული და... ნიჭიერი!

პანცი. ვაჭრობაც კარგად ცოდნია!

მეზომბალი. ნაწიკო დეიდას რომ ვევაჭრე? რა გქნა, ბიძია, ფულს კაპი-კაპი თუ არ დავსოვავ, ვაჭრება! რაც გადავიხადე, ერთი იმდენი სახურავი და რემონტი დამიქდება, მაგრამ ვიყიდე და შორჩა!

პანცი. ჰოო, აღარ გვიხდა სახლზე ლაპარაკი!

მეზომბალი. რა გამახსენდა, ნაწიკო დეიდა! (წამოდგება) მაშალი რომ დამდევდა პანჯალას ბოსტანში!

პანცი. ჰო... მაშალი რომ დავლევდა...

მეზომბალი. (ჯალს) მეზობელი გვავს ერთი, პანჯალა, და, პატარა რომ ვიყავი, შევიპარე პანჯალას ბოსტანში...

პანცი. (მეზობელს) მე რატომ არ შემივაჭრე?

მეზომბალი. შევიპარე ბოსტანში და წავიდე მარწყვისკენ... გუნ არ შემაგონებ, ნაწიკო დეიდა?! ბიძია რომ დამიძღვე, დღესთან! შევიპარებ, ბიძია, და გხედავ - მაშალი! დიდი, ჭრელი მაშალი! ასე დიდის, თან ცალი თვალით მიუყურებს! მაშინებს!

პანცი. ჰო, გამახსენდა მაშალი...

მეზომბალი. შევიპარებ, თან მეშინია ამ მაშლის...

პანცი. (მეზობელს) მე რატომ არ შემივაჭრე?

მეზომბალი. (ხერხედავ) რაზე მუბნეხი, ბიძია?

პანცი. ჩემი სახლი რომ იყიდე, რატომ არ შემივაჭრე?

მეზომბალი. მე ვაჭარი არა ვარ...

პანცი. ისევე უნდა მაპარაბო?

პანცი. არა! პრინციპს! პრინციპია ვერ გავიგე! (მეზობელს) ნაწიკო დეიდას ოც ლარზე თუ დიდლარზე დაუწვევ დიქონი და...

მეზომბალი. რა არის დიქონი!

პანცი. (მეზობლის ხმას მიბაძვას) ოთხას ოთხმოცი, ოთხას სამოცი - მურმან ბიძიას სათრით... (ჩვეულებრივ ხმით) ეგ არის დიქონი! და მე რომ გითხარი, რამდენი მინდოდა, ნმაც არ ამოვიღია, დამეთანხმე! ასე არ იყო? მე რატომ არ შემივაჭრე?! რატომ?!

მეზომბალი. შენი სახლი რაც ღირდა... ადგილიც ცენტრია და...

პანცი. (ჯალს) მატყუებ! თვალეში მიყურებს და მატყუებს! (მეზობელს) შენც ხომ იცი, რომ ჩემი სახლი ასე ძვირი არ ღირდა! (ჯალს) ფასი რომ ვუთხარი, წამსვე დამეთანხმა! ფულიც ნახევარ საათში მოაცდუნებოდა! (მეზობელს) ასე არ იყო?

მეზომბალი. (ჯალს) რა უნდა ჩემგან ამ ბიძიას, ნაწიკო დეიდა?

პანცი. (ჯალს) რაღაცას გვასაფანდებს ეგ შენი ბესიკო...

მეზომბალი. ვერ გავიგე, მეტის გადახდა სიაფანდოხა? თქვე, ნაწიკო დეიდა, მეტის გადახდა სიაფანდოხა?

პანცი. არა, ბესიკო, არა! აღარ გვიხდა ფულზე ლაპარაკი!

მეზომბალი. მაშინ ვიმდგროთ, ვიქეფოთ და ვიმასხროთ! (მღერის) ლა-ლა-ლა-ლა! ჩიცი-ჩიცი-ჩიცი-ტაა...

პანცი. სამაისროდ მაქვს საქმი...

პანცი. (ჯალს) ზვალ სათევზაოდ გვეპატიუება ბესიკო!

მეზომბალი. უჰ! თევზს რომ ამოვაგებ წულიდან და ასე რომ ადებს პირს და იხლანკება! (ჯალს) ანკე-ნი მაქვს სამი, იქვე შევწვით თევზი. და არა-წიცი, ხომ? დინამიტოც მაქვს და ვბუთქოთ მდინარეში! ზევ ტუყში ვავსებინოთ! სამწვადეს წამოვიღებ! ჩემი ჰობით გავიფიქრე, ჩიროკით" ან მერტეთი, და ვისროლოთ ერთი-ორი...

პანცი. (ჯალს - თეატრალური გამოთქმით) რას იტყვის ბიონი, ჰერცოგი კულანდისისა?

პაუზა

მეზომბალი. (პაუზა) საერთოდ, სოფელი კარგია...

პანცი. მე საქმე მაქვს. დღეს უნდა წავიდე.

პანცი. (პაუზა) როგორც ვინდა...

მეზომბალი. (სათეს დახედავს) არ დავლიოთ? (ჩამოხსმის) მაღეც ხომ მაქვს! ზვალ ჩემ ორ-სამ დახაც გამოვასებინებ და წავიდე მდინარეზე... ეს ბიძია რომ უყოფილიყო, კარგი იქნებოდა, მაგრამ საქმე ქვინია და... საერთოდ, კარგი თევზაობა ვიცი მე...

პაუზა

პანცი. (მეზობელს) როიალზე დავკვრაც იცი, ბესიკო?

მეზომბალი. როიალი? რა გამაცინე, ბიძია!

პანცი. არა? აბა, ის როიალი რად გინდოდა? (ჯალს) ქე-თი ანდრეევნას როიალიც ბესიკომ იყიდა...

მეზომბალი. (პაუზა) ვისწავლიო!

პანცი. ისაწვლიო... მაშაჩემის ბიბლიოთეკა რად გინდოდა, ბესიკო? წაიციოთ?

მეზომბალი. მოვიცლი მაგისთვისაც!

პანცი. (ჯალს) მოვიცლის! წამოწვება და გადაათვალიერებს! (მეზობელს) იმ წიგნების წაიციოხა რომ შეძლო, ჩემო ახალგაზრდა ეტრუსკოლოგო, ჭერ მაშაჩემით უნდა შეისწავლო რამდენიმე ცოცხალი და მკვდარი ცხა, ძველი სამყაროს ისტორია, რელიგიები, ენოლოგია, კულტურა, ხელოვნება, ლიტერატურა! ეს იმას ნიშნავს, რომ მთელი ცხოვრება ეტრუსკოლოგია უნდა შეწერილი! მშაჩემი მაგ წიგნებს ნახევარი საუკუნე აგროვებდა! მაგრამ, შენ ისიც არ იცი,

რამდენი წელია ნახევარ საუკუნეში!
მეზუმბალი. მკვლარი ენა აღარ გამოვიდა...
პასი. ეტრუსკები გავიგია? ხალხის სახელია! ისინი ძალის დიდი ხნის წინათ ცხოვრობდნენ იქ, სადაც დღეს იტალიაა. ცხოვრობდნენ! თავის ღმერთებს ეთაყვანებოდნენ, აშენებდნენ, აქანდაკებდნენ, ილხნდნენ, ვაჭრობდნენ, ობობდნენ, კვებობდნენ, იბადებოდნენ და ეგონათ, რომ შირქობდნენ დედამიწას, რომ კიდევ მრავალ პასს წელს ილაპარაკებდნენ ეტრუსკულ ენაზე, რომელიც არც ერთ ენას არ ჰგავდა... მაგრამ არა! აღარ არიან! გაქრნენ! ჰო, გაქრნენ, - თითქოს შეუშინველად, თანდათანობით... სხვა ხალხებს შეერწყნენ, წაშალნენ... დღესაც ვერ გუყვებით მეცნიერებს, რატომ გადააშენდა ეს ნიჭიერი და სიცოცხლისმოყვარე ხალხი, რატომ აღაშრატა მათი სასიცოცხლო ნიერგია... იქნებ, ხალხსაც ღლის და ამძაშებს თავისი წარსული; იქნებ, ხალხსაც აღარ აქვს მარადისობასთან ბრძოლის ძალა და სურვილი... რას გვეტყვი, ბესიკო? შენი კომპეტენტურები აზრი მაინტერესებს...

მეზუმბალი. (პაუზა) ხაერთოდ...
პასი. სანადიროდ ჩემი თოფით დადისარ ხოლმე? ჩემ თოფებს უფროთხილდენი, ბესიკო? ხომ გათხარი - თოფს ბავშვებით მოვლა სჭირდება-მეთქი!

მეზუმბალი. (ჯალს) თუ გაუიღდა არ უნდოდა...
პასი. (მეზუმბალს) შენ იუდევი ჩემი ხალხი?
მეზუმბალი. მე ვიუდევი, ბიძოა, მე...
პასი. ფული შენ გადაიხადე, მაგრამ შენთვის იუდევი?
მეზუმბალი. (ჯალს) აბა, სხვისთვის ვინმე სახლებს უიღოლებს, ნაზიკო დედა!

პასი. (პაუზა) კარგი, ასე იყოს... მერა...
მეზუმბალი. ბიძოა, შენი თოფები აქ არა მაქვს, მაგრამ...
პასი. მერა! (პაუზა) ის თოფებიც უკვე შენია!
მეზუმბალი. (პაუზა) ჰო...

პასი. ბესიკოს არ გაუმარჯოს? წველი ხსნის ყიდვა არ მიველოცოთ?! ქალბატონ აღათიასაც გაუმარჯოს!
მეზუმბალი. აქ ხომ იქნა და ტიროდა! უხაროდა აღათიას ხსნის ყიდვა და იმიტომ ტიროდა! (ფანჯარასთან, ხმაშემალი) აღათია! აღათია! მოდი აქ, შენი სადღეგრძელო! სად ხარ, შენი მკვლარი და ცოცხალი! (ჯალს) ახლა წაკუზულია, აღათია, ბოსტანში და თონხინი! (ჯალს) ძალიან მიყვარს აღათია! მაგან გაუმარჯო!

პასი. შენ რებს გაუმარჯოს! ამ სოფელს გაუმარჯოს! ადრე რა ერქვა?
მეზუმბალი. თეთრუბანი! თეთრი მწევნია აქ და...
პასი. კიდევ იმას გაუმარჯოს... ბოსტანში მამალი რომ ჰყავს...

მეზუმბალი. პანგალა! ის მამალი აღარა ჰყავს და ბოსტანშიც აღარ მუშაობს! ევაქრობს პანგალა! ჩინეთის საქონელი მაქვს ინდოეთში და ინდოეთისა თურქეთში... ჰო... თუ პირიქით...
პასი. ყოჩად, პანგალა! შვენიერი საქმე უშოვნია! ჩინელების ნაქნარი ინდოელებთან მაქვს, ინდოელების ნაქნარი - მულდანწანარში თუ სადღეც... ესე იგი, პანგალა თავისებური სატრანზიტო გზაა! პანგალა უკვე ევრაზიის კორიდორად მუშაობს! შევაქოთ პანგალა და გაუმარჯოს საქართველოს სრულ პანგალონადაც...

მეზუმბალი. ნაზიკო დედა დაგავიწყდა? (ჯალს) შენც გავიშარჯოს, ნაზიკო დედა, ჩვენთან ერთად გა-

ვიშარჯოს! (კაშაშა).
პასი. გამალობო, ბესიკო... (ჯალს) წარმოგიდგენია, მონ დონო, იმ პანგალამ თავის ბოსტანში ბესიკო რომ აღიანა, თონხი გამოუღდა! ორი მარწყვის გულისთვის ბავშვს თონხის ჩარტყმას უპირებდა!

პასი. და ამ დროს... ამ დროს უნდა ამოუყვინთა წყალქვეშა ნავს!
მეზუმბალი. წყალქვეშა ნავი... პანგალას ბოსტანში?
პასი. მარწყვი ხომ იყო პანგალას ბოსტანში? მამალი ხომ იყო? წყალქვეშა ნავმაც უყვინთა რომ ამოუყვინთოს, რა მოხდება?

პასი. ფაშისტური წყალქვეშა ნავია და იმიტომ!
პასი. ჰო-ჰო! თანაც ის ნავი შორიდან მოდის!
პასი. (წაბლდება) მოდის ფაშისტური წყალქვეშა ნავი! მოყვინთაბოს!

პასი. (წაბლდება) ბუ-ბუ-ბუ-ბუ-ბუ!
პასი. სენსატივიან წყალქვეშა დროშას მოაფრიალებს! ზიბენ-ზიბენ!
პასი. ზიბენ-ზიბენ! ახტ-ზიბენ!
პასი. გამაოიარა ოხტის ზღვები! გამაოიარა ბარენცის ზღვები!

პასი. (მღერის) მე ფაშისტი ზიფფრიდი ვარ, ჰე... და წყალქვეშა ნავში ვზოვარ - ჰე...
პასი. (მღერის) რომ შენეშლოს ამ ნავიდან - ჰე... მძებო, მზრების წაშრევა - ჰე...
მეზუმბალი. დიშპი-ტაური! დამპი-ტაური! (სკამზე დოლოვით აბრახუნებს)...

პასი. კარგია! შემოვიდით... თბილ წყლებში...
პასი. ურგესი პლაუზე ვართ! და იქ ცეკვავენ... პენსინერი... შამანები! იაკუტიიდან!
პასი. ერთს ქვია ნუნეზარ ოხტელი, მეორეს - თენგიზ ბარენცელი...

მეზუმბალი. ვერაფერი ვერ გავიგე!
პასი. (ჯვარბის სახურავს იღებს, კივხე უბრახუნებს) ია! ია! ია! ია!
პასი. (ვივხე აჯივებს) ია! ია! ია! ია!
მეზუმბალი. ჩუქჩრბის ციკვას ციკვავენ
პასი. ია! ია! ია! ია! ურგესი პლაუმა გადაგვრია!
პასი. აქუარობა რა ცეცელია!
პასი. აქ იარმბე არ არიან! ხელაპეტიც არ არიან!
პასი. მაშ, რას სჯამენ ქართველები?
პასი. რასაც სხვები უფანგინან!
პასი. ია! ია! ია! ია!
პასი. და წყალქვეშა ნავმა ამოყვინთა პანგალას შიგ შუა ბოსტანში...

პასი. (ქოვროტიყთ იმარჯვებს ხელებს). ვას ისტ დას?
პასი. დას ისტ აინ პანგალას ვარტენ, გენაცვალე!
პასი. უფერ გუტ!
პასი. აქ ზოფერიდის და პანგალას ერთმანეთიც ნაყვარება...
პასი. ტი სმატრი! (ჩემდალ) პანგალა! პანგალ-ხენ, მაინე ლიბები!

მეზუმბალი. რაო?
პასი. სად ხარ, პანგალა, შენ გენაცვალის ზოფერიდო... უყვარს!
პასი. პანგალენენ! ის ბინ ზოფერიდი!
პასი. (ახლა პანგალას წარმოადგენს) რომელი ხარ შენ მანდი! რას ბუოტალიომ ჩემ ბოსტანში!
მეზუმბალი. კი! კი! მანე ლაპარაკობს პანგალა! ჰა-ჰა!
პასი. (ჯალს) მარწყვის მიფუტები, ხომ?!
პასი. ნაინ, ფრუუ პანგალა! ნაინ! ბიტე! ის ბინ ზოფერიდი!
პასი. არაფერი არ ვიცი მე! ახლა რომ გსტკლინცებ ამ თონხ თავში!



პანცი. ტორპედორენ! ბომბარდიორენ! ბან-ბუხ! (ბრძოლის სცენა).

ძალი. ახლა ნახვ ტორპედორენს! ვინ ვივსოვრა, აქ ამოძვროთ! შენ მე იწინარო ხომ არ ზოგინვარ?! ესეც შენ! ესეც შენ!

პანცი. (მავლას ჩიუტვება) გაღაეცით ყველა ფავსი... მისი წმინდა ვალი არის, მოკვდეს, მაგრამ მეკრდით შეჭკარას ბერლინი და... ბერლინი და...

მეზომბლი. პარიზი!

პანცი. არა! ბერლინი და... დარიალი! ჰე! ზოგფრიდი კაშუტა! (ღაუცება).

მეზომბლი. აუჰ... საწყალი...

ძალი. (პაუზა) ბიჭო, ზოგფრიდი! ძალიან გსტკლინცეოთხნი?! სიყვარულით მომივიდა, გენაცვალოს ახანგალა! მოფერება მინდოდა, ზოგფრიდი! მომენატრე ძალიან და ... ზოგფრიდი! ბიჭო! (კადმიატრიალებს).

პანცი. (ვაჭროვებთ) მა...ხევა...ლა... (თვალუბს დახუჭებს).

ძალი. დედაშენს რა ვუთხრა, ზოგო?!

მეზომბლი. (ტირის) დავიმდურენ, ნაზიკო დეიდა..

ძალი. (წამოღება. პაუზა. მკაცრად). თქნებ... ზოგფრიდის დედაი ჩემზედ მწარედ ტირისა! წვილიე... თქვე მივიდე! სამძიარ ვუთხრა ქიორისა!

პაუზა, ტუში! კაცი წამოღება, სამივენი ტარს უკრავენ მეზომბლი. კარგი ხალხი ხართ!

პანცი. (მეზომბლს) რა თქვე?

მეზომბლი. კარგი ხალხი ხართ თქვენ, კაკოიასაციო!

პანცი. ვინ არის კაკოია?

ძალი. (კაცს) ბატონო კლიმენტი...

მეზომბლი. კაკოია! დეიდის ქმარი რომ... ვირთხამ რომ უცბინა და... ბოლოში და...

პანცი. (ქალს) ვინ ვინ არის? ვის გჯუფოლა? (მეზომბლს) ვინ არის თქვენი მწერთინელი, ახალგაზრდა? ვინ შემოგოშვით სტალიონზე? მიპასუხე! ახ ჰგონია ახ ხალხს სტალიონი? (მეზომბლს) ტანც-ალაშატა და ეს?! შირაქის საძოვრებიია?!

ძალი. ბოლოში, ბატონო კლიმენტი...

პანცი. (მეზომბლს) ნორმატივები?! მშთ და იმშთ ნორმატივები ჩააბარე? მიპასუხე!

ძალი. მეზომბლს ანიშნებს, კაცს დაეთანხმოს.

მეზომბლი. დიახ, ბატონო... ისა... კლიმენტი...

პანცი. ვინ არის კლიმენტი? მე ვარ კლიმენტი? (ქალს) კლიმენტის გვაგარ?

მეზომბლი. ისევ... ისევ მასხრობთ, ხომ?

პანცი. მასხარაცა ვარ? (მეზომბლს) შენ ვინდა, თქვა, რომ ვილაც მასხარა კლიმენტი ვარ?!

ძალი. შეეშალა, ბატონო შურა და ვაპატიოთ... ნორჩი ახალგაზრდაა ჭირ...

პანცი. ვაპატიო?! არ ვაპატიებ! (მეზომბლს საყულის დაუჭერს)

ერთხელ, როდესაც სადილის შემდეგ ჩემ ბაღში ვიწექ და მეძინა ჩვეულებრივად, ჩემუდ მოვიდა ბიძაშენი, ფეხნობარებით, ლენციფის წვეთი სახეზე მინა ეტიარა გლეში, და ის წყუელი საწამლაეც უფრო ჩამაწვეთა!!!

მეზომბლი. (საყლის თიავსუფრებას. ქალს) რა საწამლაეც?! ბიძაჩემისგან რადა უნდა, ნაზიკო დეიდა?! (კაცს) ბიძაჩემო სად ცხოვრობს, იცი?! სევერნი კაზახისტან! ტურჯაისი ოზლასტ, გოროდ ტასტი-ტალიდი! (ქალს) მართალს არ ვამბობ?

ძალი. ბი-ჭე-ბო!

პანცი. (მეზომბლს) ტასტიში მომეპარა ბიძაშენი! შიგ

ტასტიში და შუა ტალიდიში! აი, აქ ყურში ჩამაწვეთა საწამლაეც! გამომასალმა სიცოცხლეს ჩემსა! საშელო გვირგვინს! ეგ ვაპატიო?!

მეზომბლი. ჰა-ჰა! (ქალს) დათვრა, ხომ?

პანცი. მთვრალი მასხარა კლიმენტი ვარ? უარესი ვარ!!

უარესის დრისი!! უნდა მცოდნოდა, რომ ახლა ასეთი დროა! უნდა მცოდნოდა! ახლა ხომ ყველა შეკრული მუჭით საწამლაეცს ბოთლს დაატარებს! ლენციფას! ლენციფას! ყველა აქითი იუფრება, მძინარე სულელს დაძებებს, ფენაკრეფით რომ მიეპაროს და ყურში ლენციფა ჩააბილწოთ!! მძა მძას იმეტებს, მძაკაცი - მძაკაცს, ცოლი - ქმარს, შვილები - მამას, კაცი - ქვეყანას, ქვეყანა - კაცს და ყველა ერთმანეთს მძამლავს, შხამავს, ჩივრის და კენის, როგორც შეუძლია! ლენციფის დროა!!! დაუსჯელი დალატის დროა!!! (პაუზა. მეზომბლს), - რა უნდა ბიძაშენს იმ სევერნი ტრამპა-ცუმაცი?

მეზომბლი. უჰ... ერთი მაგისი! რა ვიცი, რა უნდა! ბოლონელი ქალი შეირთო და... არ დავლიოთ? არ დავლიოთ, ნაზიკო დეიდა?

ძალი. (სეამზე შედგება) ახლა კი თხერა! ადგილობრივი კლასიკა! უბღლო მუყეარებულების გულდამთუქველი დრამ-მძამ! „კურკუზან და ფაცურა“!

პანცი. დავილაღე.

ძალი. არა, არა არა, არა! რამდენი წელია! კურკუზან და ფაცურა! დაიწყე და გაგახსენდება, მონ ამურს! ჭერ უფრტურაა, აი, ასეთი (მღერის): სოფელ ჩუგუვეისთან წყალზე ცული დაცურავს, მოდი ბიჭო, შევასწუროთ კურკუზან და ფაცურა! (მეზომბლს) მე ახლა, იცი, ვინ ვარ? მეზომბლი. დიახ! ჩენი ნაზიკო დეიდა! ვიწოფასი ქალი გვევაჯარა შენ!

ძალი. არა, არა! მე ახლა საწყალი ფაცურა ვარ, ომერის ფაცურა! გაიგე? ახლა ტუქში ვზივარ, ხის კენწეროზე და გულამოსკვებით ვმღერია...

მეზომბლი. რა განდა ზეზე?

ძალი. მგლენის მეშინია! (ყალობი სიაპერო ხმით).

დედინაცვალი-ი, თვალში ნაცრო, მამინაცვალი-ი, თვალში ნანშორი, ბიძინაცვალი-ი, თვალში ნაპერწყალი, დეიდანაცვალი-ი, თვალში მუფუხალი... ააა!!!

მეზომბლი. საწყალი! ნეტა აღათიაცვისმენდეს, იტირებდა...

პანცი. (საწლის გადასაფარებელს წამოსახსნამივით მოიხვევს მხრებზე. წინ გამოდის, წრეზე დადის) პაკ-პუკ! პაკ-პუკ!

ძალი. (მეზომბლს) და ამ დროს ტუქში გამონდა... ააა, თუ მიხვდები, ვინ?

მეზომბლი. მგელი!

პანცი. (ხელგის ისე დაიჭერს, თითქოს საღავეები უჭირავს და მტრე დაბეჭერბულობისათვის, ცხრნივით დაიჭიბინებს) უ-ჰუ-ჰუ-ჰუ!!!

მეზომბლი. მგელი ყოფილა!

პანცი. (ქალს) სად უნახავს!!! სად უნახავს მაგას, რომ მგელი ჰიხვინებდეს?!

მეზომბლი. არა, არა, ტუქში მგლები არიან და...

ძალი. არა, არა... ეგ არის სახლოვანი უფლისწყული კურკუზან! უფლისწყული, იცი, ვინ არის? მეფის შვილი!

მეზომბლი. მეფის შვილები რომ არ ჰიხვინებენ?!! ეს ბატომ ჰიხვინებებს?!

ძალი. რა არის აქ ძნელი გასაგები? მეფის შვილია და ცხენზე წის!

მეზუნია ჩი ტები

მეზონბალი. თუ მეფის შვილია, სად არის ცხენი?!
სად?!

პაცი. ეს ვინ ყოფილა! (მეზობელს) თეატრში არ დაპყვედე ალათიას?

მეზონბალი. კი! დღემო საშეგრ, ჭამის წინ! რა უნდა აქ თეატრს!

პაცი. თეატრს ჰქვია თეატრს!

მეზონბალი. თეატრს გავიგე! ეს ვერ გავიგე! (კაცზე ანიშნებს)

პალი. (მეზობელს) ვითომ! ვითომ ცხენზე წის და ტყეში მოიხის! გავიგე?

მეზონბალი. ჰო...

პაცი. შეონი, ვერ გავიგო...

მეზონბალი. გავიგე! გავიგე! აქ კი არა, პარიზში ვუყურო რადაცას და ის გავიგე! სამი ქალი იყო, ტიტრევილი და ცეკობდნენ - ასე, ...

პალი. რას შერებოდნენ?

მეზონბალი. ცეკვა არ იცო, რა არის? ჰოდა ცეკობდნენ! შერე იმითან ერთი კაცი მივიდა, ბოლოში და, ტრუსიციანი, და ერთად ცეკობდნენ და გავიგე! მივხვდი, რა უნდოდათ! ჩვენსას ვერ გავიგებ? აქ რა, კინა თუ სხვა რამე - უღვაშებიანი კაცები ლაპარაკობენ და ლაპარაკობენ და ბოლოს გამხნვარი ქალები ტირიან! ესაა სულ! ყველაფერი მესმის მე!

პაცი. (ამ ხნის განმავლობაში წრეზე დადის) პაკ-პუკ! პაკ-პუკ! ტყეში ვართ!!! ტყეში!!! წყვილადში და წყვარაში!!!

პალი. (მეზობელს) რა კარგია, რომ ყველაფერი გესმის! აბა, თუ მიხვდები, რას ეძებს მეფის შვილი კურკუზან ტყეში?

მეზონბალი. რა ვიცი... ტყეში არის ხეები, ბურქები... წაბლიც არის...

პაცი. წაბლი!! წაბლი!!

პალი. არა, არა, ბესიო! ამ შემთხვევაში კურკუზან, იცო, რას ეძებს? სიყვარულს!

მეზონბალი. ტყეში?! ტყეში ეძებს სიყვარულს? აუჰ... პალი. არა, სიყვარულს კი არ ეძებს, მაგრამ - როგორ ავიხსნა - მისი გული სიყვარულისთვის ღიაა, გესმის? მას სჭირდება სიყვარული! მარტო... სულ მარტო... მეფის შვილია, მაგრამ უბედურია...

მეზონბალი. ხალასტია?

პალი. ისეთი ხალასტიაა, მეტი რომ არ შეიძლება...

პაცი. (მეზობელს ქაღალე ანიშნებს) ქაღალატონ ფაცურას გადაეცე, ყველაფერი შედარებითა-თქო!

პალი. (მეზობელს კაცზე ანიშნებს) მერგოლოურ ცილა შარბიქსაც ასე ეგონა, ერთი მხსნალი რომ შეეგვაო, რა მოხდებოდა, მაგრამ დღორსულდა-თქო... ასე გადაეცე ბატონ კურკუზანს!

მეზონბალი. ვერაფერი გავიგე!

პაცი. პაკ-პუკ! რამდენ ხანს ვიპაკუნო ასე?!

მეზონბალი. ეგ ის არის? რა მაღლიანად ანათებს... გიორგი ქვია თუ რადაც... დიდი უღვაშები რომ აქვს... არა? იმ შაჰ-აბასს თუ ვიდაცას რომ უთხრა - მეღანო, ექვსი თითოო...

პაცი. (ქალს ღვინის ჭიქას მიაწვდის) გამაგრე, ფაცურა!

პალი. (ორმოციანი წლების კინოვანობიანების სტილით) შენი კვინა-მე, გიორგი... ექვსი თითოო... მნე სტრაშინო! (სვამს)

მეზონბალი. ის მთო არაგვისბირელიო... არა?

პაცი. არა!!! გესმის?! არა!!!

მეზონბალი. რა გაყვირებს, ბიძია? საწყენად კი არ მოთქვამს, მინდოდა, გამეგო, ვინ არის ეს კურკუ-

ზანი-შეთქი და...

პაცი. (მეზობელს) ამოუცნობი პიროვნებაა! ეს კურკუზან სრულად ამოუცნობია! გადაშენებული ეტრუსკია! გავიგე! ბერძულდის სამკუთხედი და ვერა-ვაკის ოთხკუთხედი! ამდენი წელია, თავს იმტერებდე მეცნიერები - ვინ არის ეს კურკუზანიო, რატომ თომის ყველას და ყველაფერსო, რატომ კარგავსო, რატომ წირავსო, ამ ხნის კაცი რატომ არ სწავლობს ჭკუასო, მაგრამ - ასეთია ეს კურკუზანი! ასეთი განადა და ასეთად მოკეთა! თუ არ გინდოთ, აიღეთ და გადააგდეთ!

მეზონბალი. რატომ, ბიძია?! იყოს ეს კურკუზანიც... (პაუზა) ქერ იყო.

პალი. ფაცურა კი ხის კენწეროზე წის და წის... ფაცურაც დაიდოდა...

პაცი. აბა, ტყეში რომ მოდიოდა, რა ეგონა! წაბლის საკრეფად წამოვიდა თუ ვითრებობს დასაქვრად? მე სხვა ეჭვი მაქვს - ამ ჩვენმა ფაცურებმა კარგად იცოდა, სად როდის გამოპაკუდლებოდა ეს კურკუზანი ხალასტო, ჩაუსაფრდა და ბაც! მერე კი აქეთ დაუწყო დაბარლება - შენ გგონია, დამაყვარდა, ოცდასული წლის წინ რომ გამოციენე! ახლაც პურის ვაშლის არ მიცდილი ტყეული! (პაუზა) და არც სიყვარულებს ეძებდა ეს კურკუზანი! უბრალოდ, ამ ტყე-ღრუბო, ამ უღრან-ჭულგლო მოდიოდა, ქალის სიმღერა გაიგო და აქეთ-იქით გაიხედა - ვინ არის, სად მდგობის... ხის ქვეშ არის? დაბამულია? ბურქები ფარსხალებს თუ სად...

მეზონბალი. (ქალზე ანიშნებს) ზემოთ აიხედე, ბიძია, ზემოთ!

პაცი. არა!!! არ შჭირდება დახმარება!!! აღარ მინდა!!! დავიღალე ამ სიყვარულობებით, ამ სანტიმენტულობით და მრავალაზროვანი გამოხედვებით! (ბურთის იღებს) წავალ ახლა და თქვენი გააგრძელებ!

მეზონბალი. მორჩა, ბიძია, მორჩა! მე თუ რამე ვთქვა კიდევ... სამარე ვარ, სამარე! ასე ეცილები, ა! ხმას არ ამოვიღებ, ალათიას გვიციები...

პაცი. (ბურთის იღებს) არ დაგაცდიან არაფერს... სად ვიყავი?

მეზონბალი. ტყეში!.. უჰ, წამოცდა...

პაცი. (მღერის) ქალი, ვინა ხარ მანდაო ანდა სტირიხარ რადაო, ჰე!

პალი. (მღერის) ფაცურა ვარ, გენაცვალე, სადაც გინდა, წამოვიდე... (მეზობელს) მოეწონა ქალს ეს კურკუზანი!

მეზონბალი. მეფის შვილი და მამიდარი ხალხი ყველას მოსწონს!

პაცი. (მღერის) ქალი, მე უფლისწული კურკუზანი ვარ, ძირს ჩამოდი, სახლო უნდა წავიყვანო-შეეე! (ქალს სკამიდან ჩამოსვლაში ეხმარება).

პალი. კურ-კ-კუზანი!

პაცი. ფაც-ც-ურა!

პალი. წრფელი გრძნობები აღგვამალებს, კურკუზანი!

პაცი. წავიდეთ ჩემ სახალეში და იქ ავმადლდეთ!

მეზონბალი. არ გამოვა მაგ საქმიდან არაფერი! ტყეში ნაბოვნი ქალი მეფის შვილს არ გამოადგება! რაც უნდა ხალასტო იყოს, მაინც არ დაანებებენ!

პაცი. სად არის ჩემი ცხენი! აბა, ჩაბებრო შევმოკუში! პიპა! პი, ჩემი ცხენი მოპაკუნდა! შევმოკუვექ ცხენზე, ფაცურა! (ქალი პატეფონს დაქოქებს, ფორფიტაზე დადებს ნემსს, კაცს მხრებზე დაა-

წყობის ხელებს). ფრთხილად, კარები იკეტება! (ისმის მუსიკა). შემდეგი გაჩერება - კურკუზანის სახსლზე! წვედილი! (კაცო და ქალი თათხში დაღიან).

ძალი. შეუყვარდათ ერთმანეთი კურკუზანს და, შესაბამისად, ფაცურას! ისე ძალიან შეუყვარდათ, რომ... არასოდეს უღამაპიათ სიყვარულზე!

მეზმბალი. (ბოლღეს) მეც მიყვარდა ერთი გოგო აქ და აღათია მივაგზავნე იმის დედ-მამასთან, მაგრამ უარი მიხსრეს - ჩერ ბავშვები არიანი! ბავშვიც არა, უფულო ვიყავი მაშინ, ვადლტეო! აღათიას ვთხოვდი სიგარეტის ფულს ყოველდღე, იმიტომაც...

ძალი. ყოველდღე ჩხუბობდნენ... და მაინც ერთად იყვნენ - სკოლაშიც და სტადიონზეც... მწვანე პალტო ჰქონდა ფაცურას, გამხდარი იყო და კურკუზანმა ჩერ კალია დაარქვა, მერე ჰქობინდა და ამ სახელსაც სულ ამოკლებდა - ხან ჰინას ეძახდა, ხან ჰიას და ჰეიოკოს... მუსიკაზე დადიოდა ფაცურა და მოცარტინა დაარქვია...

ბასი. მოცარტინა? აღარ მანსოვდა...

მეზმბალი. ჰო, ახლა აღარ ანსოვთ, უარი რომ მი-თხრის! შეხვედებო ხოლმე იმ გოგოს დედა და - (აფერებს) ჩვენთან რატომ აღარ მოდიხარ, ბესიკო?... აღარ მინდა! ცოლი არა, ის... მოგჩრები ძალი საქმეებს და ზღვაზე წავა! აღათიაც უნდა წავიყვანო ზღვაზე! თბილისში! და ჩემი დებიც! - სუყველი!

ძალი. ზღვიდან გაშვებული დაბრუნდა ფაცურა და წამსვე ახალი სახელი მიიღო - შოკოლადა, შოკოლადა, გრილიაჟი ვახდა, გრილიაჟი კი თბილიაჟი!

ბასი. თბილიაჟი, თბილიაჟი. თბილისური გრილიაჟი...

მეზმბალი. ნაზიკო დეიდა, რა უნდა გაითხო...

ძალი. ბედნიერი ფაცურა კი ყოველ ახალ სახელზე ჩხუბობდა და კისისებდა!

ბასი. ვერ გავიგე, რატომ ჩხუბობდა?!

ძალი. ბედნიერი იყო და იმტომ...

მეზმბალი. ნაზიკო დეიდა! ნაზიკო დეიდა!..

ბასი. ვისმენ, ბესიკო, ვისმენ... (მუსიკა მთავრდება).

მეზმბალი. ნაზიკო დეიდა, შენ რატომ არ წავიყვანა მურმან ბიძიამ პარიზში?!

პაუზა

ბასი. მოვედი...

ძალი. (ჩამოყვება) თავი ამტკივდა...

ბასი. მოვედი... ესეც - კურკუზანის სახსლე... შემდეგი გაჩერება - პარიზ! ახლა გავარკვიეთ, ვინ სად ჩამოდიხ...

მეზმბალი. დავთვერი... (ქალს) ის კურკუზან და ფაცურა როგორ დაშორდნენ;

ძალი. (პაუზა) ცუდად...

მეზმბალი. ცუდად?! (პაუზა. ღვინის ასხამს) ხომ ვიგეცი, არ დაანებებენ-მეჭეი! ასეთია ბუნების წესი! მაინც რა მოხდა?

ძალი. სადღაც დანაშაულები ერთი ბოროტი მუშუდა ყველაფერი გააფუჭა!

მეზმბალი. მუ-მუ... ჰო, მუ-მუ გამიგია! (პაუზა) მურმან ბიძიას არ გაუმარტოს? მაგისთანა კაცო იშვიოთია! საქმე ვინ მასწავლა?! ჰოო... პირველი ფული ვინ მასცხნა?! ჰოო... მამაზე უკეთესი არ არის ჩემთვის? მურმან ბიძია რომ არ ყოფილიყო, მე ვინ ვიქნებოდი? ჰოო... ახლა ვინ ვარ? ჰოო და, მურმან ბიძიას გაუმარტოს! (ღვინ).

ბასი. (წამოსასხამს მიზისის, ტახტზე ჩამოყვება) ავ-

ტობუსი ხომ აქეთ გამოვიღის? მაშინ, იცოდეთ, რომ კურკუზან და ფაცურა სხვანაირად მთავრდება! ფაცურას დაკარგვის გამო კურკუზან ცვდება! გადაესვენება სამეფოშვილო ტახტზე, გულზე დაიწყოხს არტისტულ ხელებს (კაცი იგვეცქერება ასრულებს) და... შვიდიად დასწავებს შუქმფინარ თვლებს... თქვენ კი, ფაცურა და ბესიკო, შევიძლიათ, სხვადასო და იტორით უიღბლო გვირი... (დოქტორული ხმით) მერე ავტობუსიც ჩამოვიღებ და ბიძია კურკუზანს წაამსხვებებს... კურკუზან კაპუტი... ფაფუ...

პაუზა

მეზმბალი. (ქალს - ხმადაბლა) მე მაინც ვერ გავიგე, ამ ბიძიას რა ჰქვია?

ძალი. (მგვიდას აღოვებს) რა უნდა ერქვას უსახლკარო მონადირეს? მაუგელო...

მეზმბალი. მოვეული რა სახელია? სად პოულობთ ამისთანა სახლებს - კურკუზანისა და ზოგფირდი კიდევ... ისეც მოვეული რის ორივეს... მაგრამ სახლის საბუთებში რომ სხვა სახელი ეწერა?! - გიორგი კი არა...

ძალი. მოვეულია ეს უმედიელი, მო-ვე-ული!

მეზმბალი. ეს რომ ამბობს, ჩემი სახლი, ჩემი სახლი - არაფერი სახლი არ არის ის! დეიდა, მაგრამ ძვილი! მოშვება კედლები! სახლიც მთავარი კაცივით არის დაქანებული, ასეა, ა... სხვა რა?! რთილი - ჰიანაჰამი, წიგნებო და - ძვილი, ნახ-მარია... ავეჯიც - დამტკრებული რაღაცა... რა? სულ რომ შეკრიბო, მაგის ფული ერთ სახსლაც ვერ იყიდი სოფელში! ჰო, თოფი ჰქონია სამი, არაუშავს თოფები!.. მერე რა? რა და, არაფერის!.. უჰ... არ დაგვლით?

ძალი. თუ არ მოგწონდა, თუ ძვირი დაგიფხასა, რას უნდა უნდობოდი?

მეზმბალი. ახლაც ძვირია ეგ ცენტრი ადგილი და ხრთი წლის მერე ოქროს ფსი დაედება! სასტუ-მროს ჩაღვამთ ან სხვა რამეს...

ძალი. შენ ვინ გაითხრა მოვეული სახლის გაუიღვას პარიზებს? მურმანმა?

მეზმბალი. აუჰ! ნაზიკო დეიდა... შენ... ჰა-ჰა! მომი-სიძენ! პარიზში წასვლამდე მურმან ბიძიამ და-მანახა ეს კაცი, სახლიც მარცხა და მიხსრა - ერთ თვეში ამ კაცს ჩვენი საქმისთვის ფული და-სჭირდებოდა, ალბათ, სახლს გაუიღვასო და, შენ იცი, როგორ ივაჟკაცებო! არ შევეპურო, რასაც დააფხავს, მივიც და ეგ ოქნება შენი წილი რგო-ლების საქმეში! მაგ ფულს ისეც მურმანმა და-დაბრუნებს ეს კაციო და ასე არ მოხდა? სწორად გაფთავლეთ ყველაფერი!

ძალი. ჩვენ საქმეშია, არა?

მეზმბალი. (ტიბიდან მოწითალი რგოლის ამოიღებს) ორი წლითა, მურმან ბიძია უჩემოდ დალავფერს აკეთებენ! სწორად გავიგე! ხოლმე ვაღვლივებს და წინასწარ ვგჩმნებ, რაც მოხდება...

ძალი. ბესიკო! ამ კაცის სახლი ახლა ვისია? შენი?

მეზმბალი. მურმანის! მაგრამ რგოლები საქმეში თა-ვის წილში ჩამსვამს მურმანი, სანამ ორ-ნახევარ-ჩქერ ამოვიღებ მაგ ფულს, და ცალკე პრი-ციენტს დამამატებს ერთნახევარს იკიდევ! ჰე, სა-მაგვიროდ, პოლიონეთში რომ ფეხსაცმელების ფაბრიკა ვაქვს, იქ სამ პრიციენტს დავუმატებ მურმან ბიძიას და ახა გავასწორებთ მუშუნების სასტუმროში ჩვენ წილს - თხუთმეტ-თხუთმეტი პრიციენტი გვექნება თითოეულს ცალ-ცალკე.

მაგრამ, პლავი რომ გვაქვს ესანეთში, იქ ისევ ისე დარჩება - ხუთი-შვიდზე, სანამ გავარკვევთ პარტიის ამბავს... გაანია, ახალი ზღაპრების ფული წლის ბოლოს რა კურსი ექნება...

პაწლი. ვერაფერი გავიცი!

მეზუმბალი. ვაღმარებს ეს ხალხი! რა არის მინდ ძნელი გასაგები? კიდევ ავისხნი... მომისხნი...

პაწლი. არ მინდა! (პაუზა) მაშ, მიუხსენებო სასტუმრო გაქვთ?

მეზუმბალი. არ იცოდი? მუხუნებში სასტუმრო გვაქვს, პოლონეთში აი, ასეთ ფესვაცემულს ვუწვებით! ესანეთში ჩვენს პლავზე ვკორტიანოვობთ ხოლმე! ამა? ახლა ინდაურების ფერმას ვედღულობთ პორტუგალიაში და მცოდნე კაცო უნდა ჩავიყვანოთ ისრაელიდან; რამებო ინდაურები გამოჰყავთ, იცო? სირაქლემა გვეგონება! სირაქლემა გინახავს, ნაწიყო დედა? დილია...

პაწლი. მურმანმა შენ რომ გაიციან ამ კაცის სახლი, თვითონ ფული არ ჰქონდა?

მეზუმბალი. ფულის მეტი რა აქვს მურმან ბიძისა? პარიზის ხალხმა იმდენი მისცა, რომ რკოლების გამოშვებას სულ ეყოფოდა, მაგრამ მურმანმა ბოლომდე არ გამოაჩინა! ინდაურების საქმეზე სჭირდებოდა და იმითმა მაგრამ, ნახე: რკოლები ვიქ გამოვუვით, ქალაქში ცენტრი აღვციოვებოვით, მეც წილით შევედი და მურმანმა პარიზელების ფული ქარხანაში კი არ დახარჯა, ინდაურების საქმეზე გაუფლა პორტუგალიაში! როგორა? ეგ არის კომბინა-ცია! საბოლოოდ, ეს მოვუვლი რის გამო დარჩა უსახლკაროდ, იცო? პორტუგალიის ინდაურების გამო... ასეა.

ქალი ხაწოლის ვალანდაფრეხის იღებს, კაცს ვალანდაფრეხს.

მეზუმბალი. ცოლთა ახლა ეს მოვუვლი, მაგრამ მურმან ბიძიმა თქვა, კარგ ხელფასს მივეცემა, იაფად გაიყვინებოთოთას რაინთში - ძველი ხუთსართულიანები რომ არის, იქ... მერე ხელ-ნელა სახლის ფულსაც დაუბრუნებს და მურმან ბიძია, ცოტას აჩუქებს კიდევ, გაახალისებს... ერთად თამაშობდნენ, თურმე, და ხომ არ გადააგდებს ამ კაცს...

პაწლი. მო...გუ...გლო...

მეზუმბალი. ცუდი კაცი არაა ეს მოვუვლი, კარგი კაცი... ქარხნის საქმეშიც კარგად იმუშავა, მოზიდლობა, დღე და ღამე ქარხანაში იყო და ყველაფერი გააკეთა, მაგრამ ქარხნის დირექტორი ფრანგი უნდა იყოს! თავიდანვე არ მოვიდა პარკით პარიზის ხალხთან... იმათ კაცო არ ჰყავდათ და მურმან ბიძიამ ეს მოვუვლი ამუშავა... დროებით... მაინც რეებს თამაშო უყარებია ამ კაცს, მივიცემო კარგ ხელფასს და რბინის აქაფურ ბავშვებში... ასეთია ბუნების წესი, ნაწიყო დედა!

პაწლი. ხელფასი? რად უნდა ამ მოვუვლის ხელფასი? უხელფასოდაც მშვენივრად ირბენს! თქვენ პარტო აქამეთ ხოლმე, შვირთი არ მოკვდეს! ღამე გარეთ წუ დატოვებთ - ბუნებო მოუშვებთ სადღე, ბალახი დაუფინეთ, მოვუვლათ ეს და მეტი არც სჭირდება! მაღლობაზე გეტყვით, ხელს ავიტოვებო... წახასველიდ აღარა აქვს, არც ბიჭის აღარა აქვს... სახლის ფულიც არ დაუბრუნოთ! ნანდაან შოატყუებ, წლის ბოლოს იქნებ ბათყო და ესეც დაეჭრებოთ! მძინარეს და უმწესოს რომ დაინახეთ, მიეპარეთ და ურში ღეცვლა ჩააწვეთთ ხოლმე! მოშხამეთ, როგორც

შეგიძლიათ! (პაუზა). ძმაცაცის სიტყვას დაუჩერა! შეცდა და აპატიე! რაც გაანდა, ყველაფერი გაყდა და თქვენ საქმეში ჩალო! სულელია! აპატიე... ექვსი თვე ტყუილად ამუშავეთ, თქვენი პროცენტების გათვლაში არც გავხსენებოთ, რომ ეს უბედურეც არსებობდა - აპატიე... გახარებული რომ იყო და იმედ ჰქონდა - მე და მურმანი დიდ საქმეებს გავაკეთებოთ - ეგ იმედი და სიხარულიც აპატიე... აპატიე...

პაუზა

მეზუმბალი. მურმან ბიძიამ აპატიოს, ვისაც უნდა.

პაწლი. ეს სახელი უნდა დაანბრო?

მეზუმბალი. რა მნიშვნელობა აქვს? შენ ხომ აქ აღარ ჩამოხვალ...

პაწლი. (ველიდან სურათს ჩამოსხნის. უყურებს) მე აქ აღარ ჩამოვალ... (პაუზა) რა თქმა უნდა, აღარ ჩამოვალ! პარიზთან აქ ჩამოვიდე? მურმანიც აღარ დაბრუნდება! ჰო! გაუციოს ქარხანას! პარიზის ბინაც მაღე მზად იქნება... (ველიდან სხვა სურათებს ხსნის, მივლიან ალაგებს)... ბოლოს რომ მელაპარაკა, ასე მითხრა, ტრუა-კატრ - სამი-ოთხი თოთხილა დარჩა გასარგომბეტიელით... ვარაუდ ვეტომატოვანე ვადაშვანსო... ჩავფრინდებო ირთილდე კვირაში და ვნახავ... თუ არ მომიწონება, ველოფერს თავიდან გავაკეთებინებ! (პაუზა) ამ წაფხულს იყო ჩვენთან იქნება, პარიზში! ოღონდ რა ქურაა?.. დამავიწყდა... პარიზში ხომ კარგი დისენფინდია, იქ უნდა ვიაროთ... მერე მასაუბეი... ლუკრო... აერობეია... მომიდრუს ცენტრი... კონცერტები! საქველმოქმედო საღამოები... კომედი ფრანსე? გალერეები, მაღაზიები... უჰ, რამდენი საქმე მიქნება! სულ უნდა იარო და არჩიო... ბესიო! პარიზში რომ ჩამოხვალ, უსათრად ჩვენთან უნდა იცხოვრო ხოლმე! მე და მურმანი კარგოთათხს დავითობოთ! როგორც გინდა, ისე იცელოქე პარიზელ ვაგოებთან! ოღონდ, რა ქურა... ველოფერ შვირი უნდა რომელია, ბესიყო?

მეზუმბალი. (პაუზა) მურმანი აღარ დაბრუნდება?

პაწლი. აქ რაღა საქმე აქვს? ხომ ხედავ, ყველაფერს ვეცი! მანქანასაც, ქობულეთის სახლსაც... აღარ დაგუქირდება - ნიცაში დავისვენებო! ჰო... თბილისის სახლს კი ცოტა ხანს დავიტოვებოთ... იუს... ვეგვებია... აი, ნუცა დეიდასა და ლიზიო დეიდას სურათიც პარიზში უნდა წავიღო! ეს სურათი როცა გადაიღებ, ნუცა და ლიზიო უკვე მასწავლებლები იყვნენ და ეს პატარა გოგონა, მუსლებზე რომ უხით, დედაჩემია... დედაჩემს რომ გვაპარ, ბესიყო?

მეზუმბალი. შენ ვიხარა, აღარ ჩამოვლო! (შობილურ ტელეფონზე ნიშნის კრებს).

პაწლი. შენ რა, არ იცოდი? კიდევ რა მითხრა? როგორ მივიწყდებოდა! - ქალის ქეუა! - ისაო... ბესიოს რომ ნახე, ვადაეცი, რომ ახალი პარტნიორი მყავსო... მუცავო პარტნიორი, ხომ იცო, რა არის - საქმის ახანადა! ჰოდა, სხვა პარტნიორი მყავსო და ბესიო აღარ მიჭირდება... თავის ფულს დაუბრუნებ მერეც, წლის ბოლოსო... იტალიო პარტნიორი მყავსო თუ ამერიკელიო? აღარ მასოვს... (პაუზა) აი ირეკებს?

მეზუმბალი. რას დარეკავ ამ დამპალი სოფლიდან?! (იხედავრეკვს ცილით).

პაწლი. დამპალი? როგორ გუქადრება! ჩვენი თეთრუბანი მშვენიერი სოფელია! ჰვა გინდა თუ კლიმატი დ... სხვა დანარჩენი... პარიზში რომ არ



მივიღოღმთ საცხოვრებლად, მე და მურმანი აუცილებლად თეთრუბანში დავფუძნდებოდით... შეზომბელი ექვნივლით, ბესიყო, არა? ხომ ექვნივლით კარგი მეზომბელი? ბესიყო! არ მისმენ?! ბესიყო!!! ჩიცი-ჩიცი-ტა... არ ვიმდგროთ? (ხმაშლით). მაღრიც ხორეც ტ ვამბოვ... ჩიცი-ჩიცი-ჩიცი-ტააა!!! ბესიყო!!! ბესიყო!!! ჩიცი-ჩიცი-ჩიცი-ტაა!!!

მეზომბელი. (ყვირს) დამაცადე!!! ვერ ხედავ, შენი... ვრეკავ?! დამაცადე!!!

პასი. (ვალსაფარებულს გადაიხდის, წამოღვება) რა ხდება!!!

პალი. რა ხდება და რაღაც სულელურ ოჯახს გვავართ! დედოცი და შვილიცომ იჩნუბეს, შთვრალი მამიყო გაადვიძეს... ახლა მამა დაციფავს ყველას!

პასი. (ძვილსათან წვება, სივარეტს მოუცილებს) ლუდი... ლუდი აღარ არის?

პალი. (კაცს) ახ, რად არა ხარ ფრანგი! ფრანგი რომ იყო, მეფე გიორგი იქნებოდა შენ ქარხანაში! ჰა... ჰა... მეფე გიორგი კი არა, მეფე ფორტი იქნებოდა! თავიდანვე ასეთი მოლაპარაკება ყოფილა - ქარხნის დირექტორი აუცილებლად ფრანგი უნდა იყოს! მეფე ფორტი! შენ კი მეფე გიორგი ხარ... ადგილობრივი. ამიტომაც დაგიწუნეს, მონამურ... (მეზომბელს) ასე არ არის, ბესიყო? მეფე ფორტი ვკვირდებით, არა?

მეზომბელი. (წამოღვება) წავალ ახლა მე...

პალი. სად მიდიხარ?! ეს შენი სახლია! (კაცს) არა უშავს, მეფე გიორგი, ექვსი თვე ხომ იმუშავე... გამოცვლიდება მიიღე...

პასი. (მურმანის ხელს დაკვრავს) ლუდი ხომ იყო აქ! სად გაქრა ლუდი?!

პალი. (კაცს) ისევ მწვრთნელი იქნები! ასე გადაწყვიტეს ბესიყომ და მურმანმა... ხომ ხედავ, ყველა შენზე ზრუნავს...

მეზომბელი. ჩემგან რა გინდათ? მურმანს მოჰკითხეთ ყველაფერი!

პალი. მურმანსაც მოეკითხება! ყველას თავისი კაიკაციბა მოეკითხება!

პასი. (კიბეებს იხრუკავს, ქალს) ლარი მიეცი მაგას. ლუდი მოიტანოს!

მეზომბელი. კი, აბა! გადაგვებით თან! (კაცზე ანიშნებს). რად მინდოდა ამის დამპალი სახლი? იმ ფულით ათ სახლს ვიყიდდი სოფელში! თორმეტს! მურმანი თუ არ ჩამოვა, დედ დამაბრუნებს ჩემ ფულს? (ქალს) შენ გეკითხები, ნაზიყო დეიდა! მატყუებ რაღაცს, ხომ?!

პასი. (ქალს) ვინ არის? რას უკვირებს?!

მეზომბელი. ვერ გაიგე, ვინ ვარ? ამდენი ხანი ვერ ისწავლე? ბესიყო ვარ მე და შენისთანებს ჩიხე გვაბ დილობით! გაიგე, ვინ ვარ?

კაცი წამოღვება, მაგიდის წინ გამოისი.

პალი. (მეზომბელს) მიდი! შეუკამე! მიდი!

მეზომბელი. (ქალს) შემომხედე! ვინმეს რამეს შეეარჩენე! ჩავალ იქ და იმ ნაბიჯვარ მურმანს რას ვუზამ, იცი? ნაწლავებიდან გამოყარევინებ ჩემ ფულს! თუ იმას ვერ ვიპოვი, მაშინ სხვა გადამიხდის!

პასი. ვინ სხვა?! ვინ?!

მეზომბელი. (ქალზე ანიშნებს) აი! ეს გადამიხდის!

პასი. ვის ფულს ითხოვ, შენ ნაბიჯვარო? ამ ქალსა სისოვ ჩემი სახლის ფულს?!

მეზომბელი. ჩემ ფულს ითხოვ!!! ტყუილად რომ გადაწყვიტინა მურმანმა შენ სახლში, იმ ფულს! ვინც გინდა, იმან დამაბრუნოს - მურმანმა, ამ ქა-

ლმა, შენი!!! სამივემ ერთად ან ცალ-ცალკე! დამაბრუნეთ ჩემი ფული!!!

პალი. (კაცს) წარმოადგენია? მე და შენ გვთხოვს იმ სახლის ფულს!

მეზომბელი. შენ გადამიხდი, ნაზიყო დეიდა! ბინას გაყიდი, მანქანას გაყიდი, ავეჯს და ოქროს! თუ არ ეყოფა, სტამბულში გაუშავებ, ნაზიყო დეიდა!!! სტამბულში!!!

კაცი მეზომბელს მუშტს ურტყამს მუცელში.

მეზომბელი. (დაეცემა. ნელა წამოღვება. სუნთქვა უჭირს... ქალს) სად გალია აქვს სახს შენი ქმარი? ერთ თვეში ხომ უნდა ჩამოთრეულიყო აქ! რატომ არ რეკავს? რატომ არ მასსუბნებს ტელეფონზე? ის მატყუებს თუ თქვენ მატყუებთ თუ ყველანი ერთად! სად არის გერმანიის ფული, სად არის პოლონიის ფული, სად არის ესპანეთის ფული! სამი თვეა, არაფერი მიმიღია!!! არაფერი!! მოკვდა მურმანა? ჩამკლდა? მამასსუბნე!!! (ქალს) შენ გადამიხდი ყველაფერს! სტამბულში!! ოც კაცს მიიღებ დღეში და გადამიხდი! შენზე უკეთესებიც ვაუშავე იქ!!!

კაცი მორიდ ურტყამს.

მეზომბელი. (ეცემა, წამოღვება) ჩემ სახლში? ჩემ სახლში მცემთ, თქვე ნაბიჯებო? აღათია!! მოდი აქ და მომხმარე, აღათია!! (მუშტებს შებრიალებ და კაცს მივარდება).

კაცი მესამედ ურტყამს. მეზომბელი ეცემა. არ იმხრუვა.

პალი. (თითქოს უცებ ფხიზლდება) ვაიმე! რა მოუვიდა? ვაიმე...

პასი. (მეზომბელს აიყვანს, სკამზე დასვათ, წყალს ასხამს სახეზე) ჩხუბი! ჩხუბი რატომ არ ასწავლა მურმანს მასწავლებელმა?

პალი. (მეზომბელ ბიჭს სახესთან ხელს მიუტანს) ბესიყო! შემომხედე! ბესიყო! კაი ბიჭე! ნაზიყო დეიდა ვარ...

მეზომბელი. (თვალს ახელს, ქალს შეხედავს) აღათია... როგორა ხარ, აღათია... (ვაულებებს, თვალებს დაიხურავს).

პალი. ვაიმე! გაგიულა?

პასი. იქნებ, მართლა რაღაც დაემართა?!

პალი. ვის, ბესიყოს?

პასი. მურმანს, მურმანს... ბესიყოსაც თუ არ დაურეკა...

პალი. მურმანს რა უნდა დაემართოს? ქვეყანა რომ დაინგრეს, ეგ მაინც გადარჩება! (მეზომბელს) ბესიყო! (კაცს) მეორე, აზრზე მოდის...

პასი. საშიში ქალია ხარ, ნაზიყო დეიდა, საშიში... მანდ ნუ ღვანარ, შეიძლება, ვუდი აეროს...

პალი. (ერთი ნაბიჯით მოშორდება მეზომბელ ბიჭს) მეცობენდა... ასეთ დროს პირსახოცით არ უნდავეცოდ ხოლმე? (მეზომბელს) ბესიყო, მიცანია?!

მეზომბელი. (თვალებს ახელს) სტა...პულ...ში... სტამ...პულ...ში...

პასი. ეცრა.

პალი. (კაცს) ვერ გაიგე, რატომ მაგზუნებს მინცდამაინც სტამბულში? (მეზომბელს) მამასსუბნე ბესიყო!

პასი. ეგ თუ ახლა ასეთ რთულ კითხვავ გეპასუხებს... (მეზომბელს) ბესიყო, შენ რა გკვირია?!

მეზომბელი. მურ...მანი...

პასი. აი, ქვეცნობიერიდან ამოსული პასუხი!

მეზომბელი. მურმანი... სად... არის?

პალი. გადარჩა! ბესიყო! მომისმინე! (ჩახნიდან კონფერტს იღებს) ეს შენი ფულია, ბესიყო! ამ სახლში რომ გადამიხადე, ის ფული! გამომართავი!

ფულსაც გიბრუნებ და სახლიც შენია! გაივი?

მეზობელი კონკრეტს ჩახედავს და ჩიბეში იღებს.

პასი. ე! ნაზიკო დედა!

პასი. (კაცს) ნუ შემახი ნაზიკო დედას! (ჩინილიან იღებს მანქანის გასაღებს და საბუთებს. მეზობელ ბიჭს აძლევს) ეს ჩემი მანქანის გასაღებია! ძველი მანქანაა, მაგრამ კარგია...

მეზობელი. კარგი კი არა... (ვასალებს და საბუთებს ჩიბეში იღებს).

პასი. (ქალს) მიდი, მიდი!

პასი. (ყვლსაბაშს იხსნის) ეს ყვლსაბაში ნუცო დეიდაძე მაჩუქა! ოქრო არ არის ბევრი, მაგრამ ძალიან ძველია და... ჩემთვის ყველაზე... ჰო... (ყვლსაბაშს უწყვის) ახლა შენი იყოს...

პასი. (ყვლსაბაშს ხელიდან გამოვლევს) შენ რა, გაგიჟდი?!

პასი. ჰო, გაგიჟდი, მონ ამურ, გაგიჟდი... (ყვლსაბაშს აბიძგვს) ეს ყვლსაბაში, იყო რომ ცოლს მოიყვანდა, იმისი უნდა ყოფილიყო, მაგრამ აქ უნდა დარჩენი! ამ სახლში უნდა დარჩენი, ამ სოფელში უნდა დარჩენი! ეს მაინც დარჩენი... (მეზობელ ბიჭს ყვლსაბაშს აძლევს).

მეზობელი ყვლსაბაშს ათვალავიერებს და ჩიბეში იღებს.

პაუზა

პასი. (ხმადაბლა) რა მაქვს კიდეც... რა მაქვს კიდეც... მეზობელი. სულ ეს არის? ეს რას მეუფთა? ორ სახლს ვერ იყიდის ეს ყველაფერი!

პასი. (მეზობელ ბიჭს სკამიდან წამოაყვებს) წადი, ბიჭო! აქედან! წადი, თორემ კაბასაც ვიყიდის ეს ქალი და შენ ჩაგაცემებს! ფულზე რომ კიდეც სიტყვა დაძარბა, თავს წაგაცლიო! წადი, ახლა, გაეთრიე აქედან!!

მეზობელი. (კვლავს ვერღინობა) ნაზიკო დეიდა... მომისმინე...

პასი. (მეზობელს) შენ კიდეც აქა ხარ?! გაეთრიე-მეთქი!

მეზობელი. (კაცს) დამაძაღე... ვული მერვეა... (ქალს) შენ რომ შეითხე - ამ სახლს თუ დაეაზრევი... აბა, რისთვის ვიყოიდე? ნახევარი სოფელი უკვე ვიყოიდე და, რაც დარჩა, ერთ წელიწადში ვიყოიდე იმასაც! არ გამზობს ხემაღლა, რას ვაბირებ, თორემ ფასს მოუმატებენ ეს ვიოიშვილები! თეთრუბანი ხომ ერქვა არ სოფელს და თეთრი მიწა ხომ არის აქ?! კარგი ფასი ჰქონია ჩვენს მიწას! მცოდნე კაცებსაც მოველაპარაკე უკვე და, ვინც დამჭირდება, იმათაც! რომ შევისყიდი ყველაფერს და რომ დავაბარებოდე ამ სოფელს, მერე რა უნდა გევა, იცო? დიდი ბოძები უნდა ჩავლო ცენტრ ადგილში! უნდა ჩავლო და ვბუთოქი! ისე უნდა ვბუთოქი, რომ - აუ! ცაში უნდა ავწიო დედა-ბუფიდან! თავის ხართლებიან სკოლიან-ეკლესიიან-სასაფლაოიან-მკედარ-სკოლიანად! როგორ ველოდები მაგ დღეს! როგორ ველოდები! ამ მერალი სოფლის მაგივრად აქ იქნება ერთი დიდი, სუფთა ორმო, კარიერი მქვია დიდ ორმოს! ბულდოზებრივი იმუ-ვრებენ ჩემ კარიერში, ტრაქტორები და მისთანები; ამოიღებენ ამ თეთრ მიწას, ჩამოვა წესიერი ხალი წესიერი ქვეყნიდან, საქმე რომ იცან კარგად, მივიყიდი იმ სახლს თეთრ მიწას და ამით დამთავრდება ეს თეატრი... აქ მარტო მიწას ჰქონია ფასი! სხვა ყველაფერი ბინძურია და დამალა!... გული მერვეა... (კარს ალებს, მიდის).

პაუზა

პასი. სანეო, ბანეო, ფრისტ... კაცი ორმოს თხრის...

პასი. (იხდის ხალაოს, შოაბას, ორივეს ჩანთაში ჩავლებს... ფორტოსურათების ჩაღებასაც ცდილობს, მაგრამ სქული ჩარჩოები ჩანთაში არ ეტყობა! ჩანთას მიავლავს) შირაც წაუღია აქაურობა!

პასი. (ფორტოსურათებს იღებს.) ჩარჩოები უნდა მოიხსნას.

ქალი კარლის უკრას გამოაღებს. ბრტყელტუნას იბივნის. კაცს აწვლის.

პასი. გვება. (ჩარჩოდან ფორტებს იღებს) ავტობუსის მალე გამოვიღოს?

პასი. რა? ჰო... ავტობუსი... (სათას დახედავს) ათ წუთში...

პასი. მოვასწრებ.

პასი. (პაუზის შემდეგ) იცი. მონ ამრუ... მე შენ არ მივეცხარა.

პასი. (მუშაობს) ვიცი.

პასი. ახლა იცხთან რა დროა? თენდება?

პასი. (მუშაობს) ალბათ...

პასი. ახლა იცხს სინავს... ჰო... (პაუზა). ვერ მოვასწარი შენი შევეარება.

პასი. (ჩარჩოიან სურათებზე) ეს კარგი ხალხი გინდა? - ვაუ, ილია, აკაკო...

პასი. ჰო. იგენიც უნდა წაიღო. ჰო. ორი კვირის მერე მივფერინავ. ორი კვირაც აღარ დარჩა. ბილეთი გუშინ დილთი ავიღე...

პასი. პარფე, პარფე...

პასი. რატომ გამოვიარე? შენთან დამშვიდობება მინდოდა? ეტყობა, რაღაც ძალიან მნიშვნელოვანი უნდა მეთქვა, თორემ იმ მთვრალ რესტორანში არ შემოვიდოდი... რა უნდა მეთქვა?

პასი. არ ვიცი.

პასი. აიო წლის მერე შენ იქნები ლოთი მტვირთავი. ბებერი, ლოთი, ბუზღუნა მტვირთავი. აქ იქნება დიდი ორმო. ბესიკოს კარიერი. შენც აქ იმუშავებ.

პასი. კარიერში მტვირთავი არ დასჭირდებათ.

პასი. ჰო მუშა ყველაფერს საქობო. ოცი წლის მერე, ტომის აწევა რომ აღარ შეგეძლებოდა, შეუბნისთვის წყალს მოიტან ხოლმე. ადგილობრივი მნიშვნელობის ბაბაჯანა იქნები! დაგობებენ - ბაბაჯან, წყალი... ბაბაჯან, წყალი... ბაბაჯან, სადარა...

პასი. შენ სად იქნები?

პასი. მე? რა თქმა უნდა, პარიზში! შეიძლება, ჩამოვიდე და მოვინახულო... როგორ ბრძანდებით, მხეც ბაბაჯან?

პასი. ვართ ან, თქვენი ლოცვა-კურთხევით... ვაწოლებ მუშებს ცეცს წყალს...

პასი. გუშინ რესტორანში, იცი, რატომ გაეცხარა ჩემი დანახვა? გეგონა, რომ მარტომანთა ეხალე გვიყავ!

პასი. შენი დანახვა ყოველთვის მისარია.

პასი. (სუნი ბრალოა ყველაფერი!)

პასი. (სურათებს ჩანთაში ღებს, ბურთს იღებს) წადი-დე?

პასი. იყო წინაიღებს მწერს... ქართული დ მწერს, მავრამ წინადადების წუბოა უკვე უტყვია, ქართული აღარ არის... ასეთი სუსტი ენა გვაქვს? ორ წელიწადში ბავშვს თითქმის დაავიწყდა...

პასი. სუსტი ენა არ არსებობს.

პასი. მეც რომ დაგავიწყდე? შეიძლება, რომ მეც დავავიწყდე? (პაუზა). ყველაფერი ინტერესია... ინტერესია, იშლება... რა იყო ერთი კვირის წინ, ერთი თვის წინ? არ მახსოვს... ეს თხუთმეტი წელი რა იყო? იყო მახსოვს, იყო ყოველი დღე მახსოვს,



მაგრამ მე? მე არ ვარსებობდი? (პაუზა). მეზუნია ჩიტები კი მართლა არსებობენ... ჰო... სულ ცდილობენ, ბუდე გაიყეთონ; მოახერხებენ რაღაცას, წყნარდებიან, ჭიკჭიკებენ, მერე ან ქარი დაუბერავს, ან ჩანთოსანი ტურა წამოეპარებათ და ყველაფერი თავიდან იწყება... სულ თავის ბუდეს ეძებენ მეზუნია ჩიტები, სულ წვალობენ... (პაუზა). რატომ გაგიმეტა შენმა ძმაცკმა? რატომ აქვს შენი ბოლმა და შური, რატომ უნდა, რომ ყველაფერი წაგართვას, დაგინგროს... მე ვგრძნობ, რომ შენი ეშინია, ეზიზღები...

ბბბი. წავიდეთ?

პაუზა

ბბბი. (კაცს ჩაეცვლება). წამიყვანე აქედან!!! წამიყვანე!!! სადაც გინდა, იქ წამიყვანე!!! სადაც შენ წახვალ, ყველგან გამოგყვები!!! რაც გინდა, ის დამიძახე, რაც გინდა, ის დამარქვი! თუნდაც ნაზიკო იყოს!!! არ დამტოვო!!! არ მიმტოვო!!! არ გადამაგდო!!! მე უშენოდ ველარ ვიცოცხლებ!!!

ბბბი. (კოცნის) ჰო, კარგი, კარგი...

ბბბი. მორჩა!!! მორჩა!!! აღარ გაგიშვებ!!! მორჩა...

მეზობელი. (კარს ალუბს, თავს შემოჰყოფს. ქალს და კაცს უყურებს. იღიმება). ნაზიკო დეიდა! შოგუგლი ბიძია!

(ქალი და კაცი შეერთებიან, ფხიზლდებიან... მეზობელს შეხედავენ).

მეზობელი. (შემოიღის) ხელი შეგიშალეთ, ხომ? ჩიკი-ჩიკი-ჩიკი-ტა, ნაზიკო დეიდა! (მავიდაზე კონერტს ღებს) ეს ფული გამყოლია, ნაზიკო დეი-

და! სახლის საყიდლად ვიყავი და ფული უკან წამიღია! ჰა-ჰა! სასწაული! შენი მანქანის გასაღებიც რომ გამყოლია! ან ეს ძეწკვი საიდან გაჩნდა, სულ აღარ ვიცი! ესეც გამყვა? (ვასალუბსა და ყელსბამს მავიდაზე ღებს) ბესიკო ვარ მე, ბესიკო! ვერ მცნობი?! ვარეთ რა კარგი ამინდია! არ გაინედავთ?! არ გაინტერესებთ, ვინ ჩამოვიდა?! ვინ მოაღვა მანქანი ჭიშკარს, არ გინდათ, იცოდეთ?! გაინედეთ ვარეთ! ვინ ამბობდა, არ ჩამოვარო? აი, თუ არ ჩამოვიდა! ჰა-ჰა! შოგუგლი! რა ვიჭიდავთ მე და შენი მიმიღე შენ გუნდში! არ მიმიღებ? რა გამაცინე! ახლა რას ამირებ - მურმანსაც დაუწყებ ჭიდაობას, თუ ფანჯრიდან გაიპარები? მოგუგლი, მოგუგლი... შენ როგორა ხარ, ნაზიკო დეიდა? არ ჩამოვა მურმანი, არაო, ჰა-ჰა!.. რა მოხდა, კაცს თურმე პატარა გაუგებრობა ჰქონდა პოლიციასთან და სახლერებზე... ჰო! ფულიც შემოეხარჭა! აბა, ორმოცდაათი ტრაილერი, დანადგარებით დატვირთული, ადვილი გადმოსაყვანია?! ორმოცდაათი ტრაილერი ჩამოიყვანა მურმანმა!!! კაცია, კაცია!!! ახლა იცეკვით და იმზიარულეთ ყველაში!!! (ფირფიტაზე ნემსს დაღებს, ისმის ფოქსტროტი.) დაბრუნდა მურმანი!!! დაბრუნდა!!! დაბრუნდა!!! (მეზობელი ბიჭი მიიღის).

ფოქსტროტის ხმას - მანქანის სიგნალის ხმაც უერთდება.

ჩაბნელება

დასასრული



ს